

ÍNDEX

- 1 ALTRES PERSPECTIVES DE LA SEGURETAT LOCAL/GLOBAL
 - 1.1 TAXES/RATIOS DE POLICIA
 - 1.2 TAXA D'HOMICIDIS
 - 1.3 DESIGUALTATS EN RENDES PER CÀPITA O FAMÍLIA
 - 1.4 EFECTES SOBRE EL PIB PER HABITANT
 - 1.5 SATISFACCIÓ AMB EL SERVEI DE POLICIA
- 2 EL NEGOCI DE LA IN-SEGURETAT EN ESPANYA I CATALUNYA.
SEGURETAT PÚBLICA I SEGURETAT PRIVADA
- 3 RE-DEFININT CONCEPTES RELACIONATS AMB LA SEGURETAT
 - 3.1 SOBRE LA VIOLÈNCIA
 - 3.2 LA POR
 - 3.3 RISC I PERILL
 - 3.4 SEGURETAT REAL, FÍSICA I TECNOLÒGICA
 - 3.5 INDEX DE DENÚNCIES I ESTADÍSTIQUES DE SEGURETAT
- 4 LA SEGURETAT PÚBLICA A CATALUNYA
- 5 CIUTATS, ENFOCAMENT DE LA SEGURETAT LOCAL
- 6 POLICIA LOCAL, FUNCIONS I NORMATIVA REGULADORA
- 7 POLITIQUES LOCALS DE SEGURETAT, CONVIVÈNCIA I SEGURETAT
VIÀRIA
- 8 CONVIVÈNCIA I POLICIA DE PROXIMITAT
- 9 SALARI I CONDICIONS LABORALS
- 10 ANNEXES
 - 10.1 LLISTAT DE PAÏSOS I RÀTIOS POLICIALS
 - 10.2 LLISTAT DE PAÏSOS AMB ÍNDEX DE GINI, POLICIES I HOMICIDIS

LA PROXIMITAT NO ES MESURA EN METRES NI EN
CENTIMETRES. ÉS RELACIONAL, ES CONEIXENÇA.
L'OPOSAT ÉS LA LLUNYANIA, LA DISTÀNCIA
RELACIONAL, LA DESCONEIXENÇA

"La resistència íntima: assaig d'una filosofia de la proximitat" Josep Maria Esquirol, 2015

- La **proximitat** policial **no és una tècnica**, es una **estratègia** social, s'ha d'instal·lar en una **cultura interna** al cos de policia diferent a la tradicional i mitjançant un **procés d'escalabilitat** promoure en els agents més coneixement i desenvolupament d'habilitats relacionals amb una orientació clara en les seves accions i treball orientades a la **recerca de més i millor convivència i cohesió social**, sense deixar de fer el treball policial de control i tenint en compte que les **ciutats estan vives!!**

**INFORME DE LA COMISSIÓ SOBRE MEDICIÓ DEL
DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I DEL PROGRÉS SOCIAL.
JOSEP STIGLITZ, AMARTYA SEN, JEAN PAUL FITOUSSI (2008) 1**

- El que es medeix té una incidència en el que es fa; però si les medicions son defectuoses poden ser inadaptades. Es possible que les estadístiques no refleixin determinats fenòmens que influixen cada vegada més en el benestar dels ciutadans. Tradicionalment, les medicions es basen en les despeses realitzades per a produir els serveis, individuals i col·lectius, (p.ex: "número de metges) , mes que en els resultats reals produïts (p.ex: número de prestacions sanitàries dispensades)
- Benestar present i sustentabilitat (capacitat de mantenir-se al llarg del temps i seran trasmesos a generacions futures, expressats en termes d'stocks: capitals físic, natural, humà o social)
- sotmetre els balanços a proves de resistència per la valorar la sustentabilitat.
- Els càlculs del promig (ingrés, riquesa, consums,) ha de venir acompanyada d'indicadors que reflecteixin la seva distribució

**INFORME DE LA COMISSIÓ SOBRE MEDICIÓ DEL DESENVOLUPAMENT
ECONÒMIC I DEL PROGRÉS SOCIAL.
JOSEP STIGLITZ, AMARTYA SEN, JEAN PAUL FITOUSSI (2008) (2)**

- El Benestar es pluridimensional (principals dimensions):
- 1.- Les condicions de vida materials (ingrés, consum i riquesa)
- 2.- la salut
- 3.- l'educació
- 4.- Les activitats personals, i dintre d'elles el treball
- 5.- La participació en la vida política i la governança
- 6.- els llaços i les relacions socials
- 7.- el medi ambient (estat present i futur)
- 8.- l'inseguretat, tant econòmica com a física.

1. ALTRES PERSPECTIVES DE LA SEURETAT LOCAL/GLOBAL

Els models de seguretat de cada estat estan orientats bàsicament en dos eixos:

- La seguretat del propi estat (seguretat del sistema i de les institucions del propi sistema). En democràcies modernes aquesta s'equilibra en el respecte dels tres poders: l'executiu, el judicial i el legislatiu. S'ha de tenir en compte que no tots els països on es vota, són democràtics i de dret.
- La seguretat dels ciutadans i la protecció dels bens

Per garantir aquests dos eixos els estats es doten de normes, codis penals que com última ràtio defineixen quina és la seva política criminal. L'estructura del codi penal posa de manifest els béns jurídics més importants a protegir definint els tipus delictius i la penalitat.

L'estat garanteix a través de diferents ordres jurisdiccionals (administratiu, econòmic, civils, penals,...) les normes per la convivència i la protecció de seguretat dels ciutadans i dels bens. Igualment, les lleis preveuen els mecanismes coercitius pel seu compliment i paral·lelament, sens dubte, les lleis porten implícites la pròpia pervivència del sistema polític i el contracte social.

Per poder estudiar l'impacte d'algunes variables de diferents polítiques públiques analitzarem dades de diferents països, majoritàriament de l'OCDE.

L'Organització per la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), fundada en 1961, inclou la majoria de països de l'Europa Occidental, Turquia, Estats Units i Canadà. A mitjans de la dècada de 1970 es va incorporar Japó, Finlàndia, Austràlia i Nova Zelanda. Des de mitjans dels anys noranta va ingressar altres països, abans de tall socialista (Hongria i Estònia entre d'altres) així com alguns països rics en desenvolupament. L'OCDE, ONU, UE (Eurostat) i i externament des del món científic l'Enquesta Social Europea¹, disposen d'unes bases estadístiques comparades rigoroses i molt importants, amb la present exposició, comentaré algunes d'elles i alguns resultats

- 1.- Taxa de policies per cada 100.000 habitants.
- 2.- Taxa d'homicidis per cada 100.000 habitants
- 3.- Relació de les taxes amb desigualtat (Gjni) amb les rendes per càpita o família.
- 4.- Relació de les taxes amb GPD (PIB per habitant i renda familiar per habitant) i educació
- 5.- Variables sobre satisfacció amb la vida i sobre seguretat percebuda.

La comparativa d'aquests països resulta més senzilla democràtics i d'economia de mercat, l'única diferència serien les polítiques fiscalment impositives en ingressos i redistributives en despesa.

En matèria de drets i llibertats tots són països democràtics i de dret, tot i que podria ser discutida la situació de Turquia.

¹ <https://www.europeansocialsurvey.org/about/country/spain/>

1.1. TAXES/RATIOS DE POLICIA

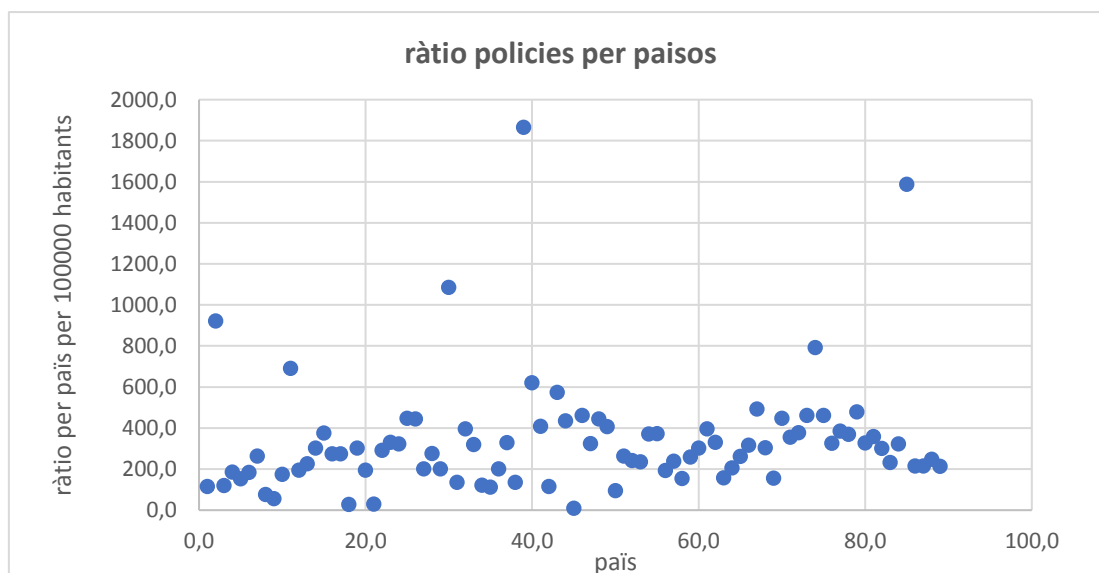
Una primera pregunta que hem de respondre abans de continuar analitzant aquest tema és: ¿quina és la ràtio mínima de policia que un país necessita per a fer funcionar el seu sistema de seguretat? i en conseqüència: ¿a partir de quina taxa és ineficient? O insuficient. Per respondre aproximativament a aquesta pregunta Nacions Unides va realitzar un estudi en 91 països de tots els continents en 2006.

Les dificultats d'estandarditzar a efectes comparatius i d'anàlisi els diferents sistemes de seguretat a nivell mundial són a causa per exemple que no tots els països tenen cos civil de policia, molts son militars que fan de policia, d'altres externalitzen seguretat cap el sector privat, d'altres incorporen molts civils en els sistemes de seguretat i d'altres no computen el personal d'intel·ligència. Tot i això, i de manera aproximativa, en el 12è Congrés de les Nacions Unides sobre Prevenció del Delicte i Justícia Penal (Salvador, Brasil 12 I 19 de 2010)², es van presentar una sèrie de dades i conclusions.

Dels 91 països³ analitzats (que disposen de diferents formes de govern) per Nacions Unides al 2006 s'establia que la mediana estava situada en els 300 efectius per 100.000 habitants.

A nivell de països OCDE, la mitjana de policies per a 100.000 habitants es troba situada en els 282,93 i la mediana en 298,89 (nivell del 50% de tots els països estudiats). Aquest és un altre indicador a tenir en compte sobre les dades oficials.

També s'ha de considerar que hi ha països que han declarat menys efectius, com és el cas d'Espanya, on la taxa és de 5,24 per mil i la declaració feta a NNUU era de 3,709, obviant (tal i com a l'informe es reconeix) la presència de Polícies Municipals i algunes policies autonòmiques. Aquesta taxa ha estat modificada i introduïda en el quadre comparatiu de ratis de 100.000 habitants.

²Internet: 12è Congrés de les Nacions Unides sobre Prevenció del Delicte i Justícia Penal, en castellà

³En annex, figura la taula de països analitzats i les ràtios.

Source: United Nations Survey of Crime Trends and Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS). Additional national sources are cited in the 'Sources' tab.⁴

Els països de màxima ràtio policial no presenten variables homogènies, són d'alta dispersió territorial i segurament les seves causes estan relacionades amb la seva història, geografia, situació socioeconòmica, baixa tecnologia aplicada, poc desenvolupament d'anàlisi i un alt control intern del país.

Els indicadors més alts els van declarar països com: Xipre, Bahrain, Maurici, Montenegro, Brunei i Mònaco, per sobre dels 600 efectius.

El cas de Mònaco és excepcional a Europa: el número d'agents tant alt es deu fonamentalment a ser un país petit i concentrar en els efectius policials (absència d'exercit) tota la capacitat de protecció, coacció i prevenció, interna i externa.

PAISOS	RÀTIO PER 100.000 HABITANTS	ANY DE DADES
<i>Czech Republic</i>	408,1	**
<i>Israel</i>	408,5	2006
<i>Qatar</i>	435,5	2004
<i>Bulgària</i>	445,2	**
<i>Hong Kong Special Administrative Region of China</i>	445,5	2006
<i>Kazakhstan</i>	448,0	**
<i>Croatia</i>	448,2	**
<i>Malta</i>	462,4	**
<i>Turkey</i>	462,4	**
<i>Portugal</i>	462,5	**
<i>The former Yugoslav Republic of Macedonia</i>	480,0	2006
<i>United Kingdom (Northern Ireland)</i>	493,9	**
Spain	524,1	***
<i>Lebanon</i>	574,2	2006
<i>Cyprus</i>	621,5	**
<i>Bermuda</i>	691,2	2004
<i>Montenegro</i>	792,5	**
<i>Mauritius</i>	921,6	**
<i>Brunei Darussalam</i>	1086,5	2006
<i>Monaco</i>	1589,2	2006
<i>Bahrain</i>	1866,7	2004

** Any 2008 *** Any 2016 (incorpora dades de Polícies Autonòmiques i Polícies Locals)

⁴<https://data.unodc.org/#state:2> Definition: "Police Personnel" means personnel in public agencies as at 31 December whose principle functions are prevention, detection and investigation of crime and the apprehension of alleged offenders. Data concerning support staff (secretaries, clerks, etc.) should be excluded. (UN-CTS M1.2).

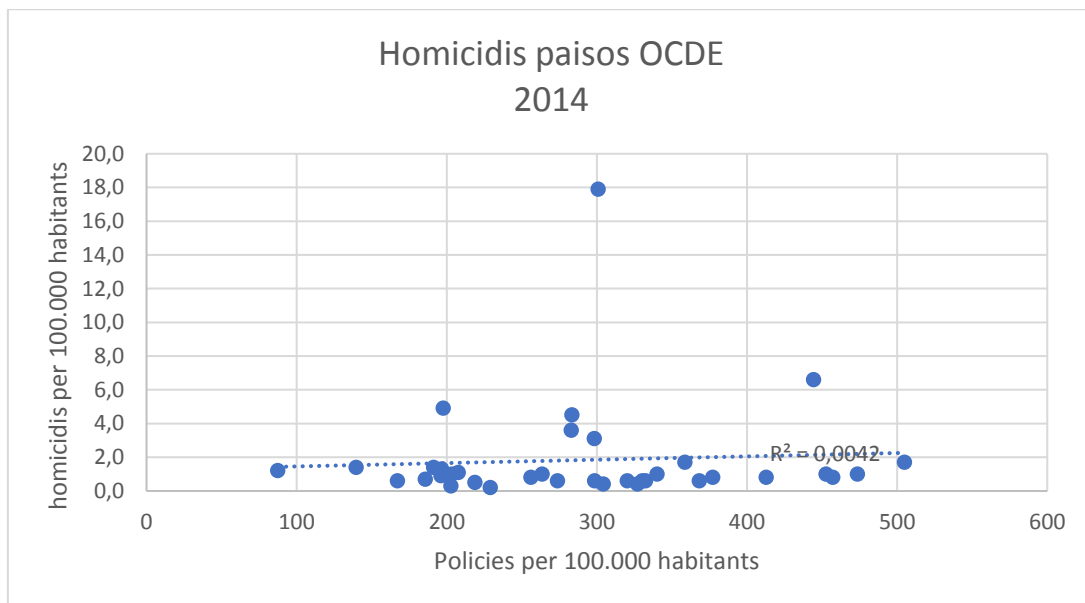
1.2. TAXA D'HOMICIDIS

Altres hipòtesis que hem de respondre a través d'anàlisi quantitatiu es si els ràtios es justifiquen, en termes generals, per situacions dins dels països d'una alta perillositat. El que ve a ser si hi ha correlació entre les taxes d'homicidi i els ràtios policials.

En aquesta sèrie de països de l'OCDE⁵, es pot veure en el següent gràfic, la R^2 , o coeficient de correlació, aquesta té un indicador de 0,0042. Estadísticament no té significat.

L'homicidi, el valor més alt a protegir en societats democràtiques i de dret, no justifica ni l'increment ni el decrement del nombre de policies.

Les dues variables, homicidis i ràtio policial, respondran a altres justificacions: històriques, de concepció de l'Estat, socio-econòmiques i/o demogràfiques...

Els països amb taxes d'homicidis més altes són:

país	taxa homicidis per 100.000 habitants
Mèxic	17,90
Letònia	6,60
United States	4,90
Xile	4,50
Estònia	3,10

⁵ www.oecd.org/statistics/Better-Life-Initiative-2017-country-notes-data.xlsx

En el cas d'Espanya hi ha una taxa d'homicidis del 0,6 per 100.000 habitants i la mitja de l'OCDE és de 1,79.

1.3. DESIGUALTATS EN RENDES PER CÀPITA O FAMÍLIA

Altre hipòtesi de treball és si el nivell de desigualtat en la distribució de les rendes genera una situació d'alta inestabilitat que justifica el nivell d'homicidis i/o ràtio policial.

El coeficient de Gini calcula la desigualtat en la distribució de la renda a partir de la corba de Lorenz⁶.

Al següent gràfic es pot observar el comportament de la corba en màximes i mínimes desigualtats en la renda. Quan més a prop està de 0 menor desigualtat en les distribucions de les rendes hi ha i quan més a prop d'1 major desigualtat en la distribució trobarem.

El coeficiente de Gini es más sensible a las transferencias realizadas entre individuos situados en torno a la moda. Digamos que su sensibilidad depende más del rango de los individuos que de la cuantía de las transferencias⁷.

⁶<https://www.enciclopediafinanciera.com/diccionario/curva-de-Lorenz.html>

⁷Notes curs Sebastian Sarasa, Sec. Sociologia, Universitat Pompeu Fabra, Medidas de la desigualdad y la pobreza Master en Ciencias Políticas y Sociales Enero 2009

$$G = \frac{2}{\mu n^2} \sum_{i=1}^n \left(r_i - \frac{n+1}{2} \right) y_i$$

on:

y_i : Renta equivalente de la persona (u hogar) i

μ : Renta equivalente media

n : número total de personas (u hogares)

r_i : Rango de la persona (u hogar) i una vez todas las personas (u hogares) han sido ordenados en forma ascendente según su renta equivalente.

Coeficient de Gini= $A/(A+B)$

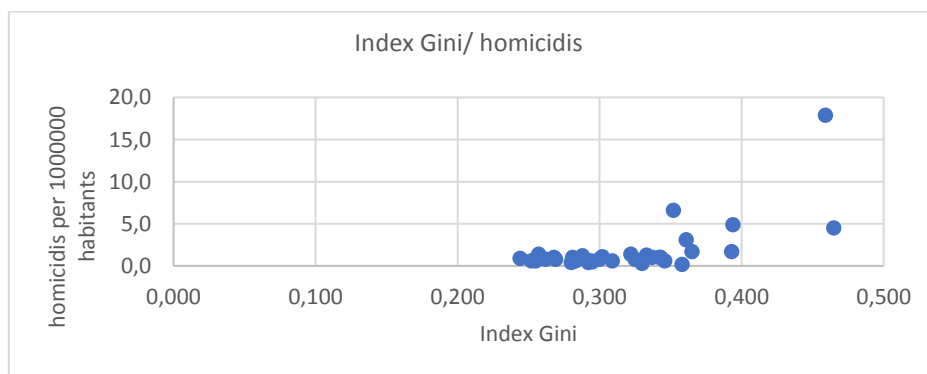
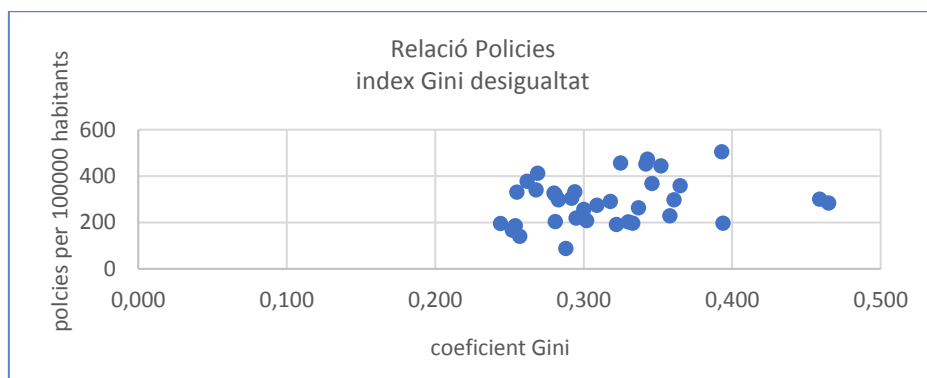
A l'eix de les "y" es representa la renda nacional acumulada i al de les "x" la població

Si analitzem les ràtios policials i l'índex de desigualtat, veurem que hi ha massa dispersió i poca correlació.

L'única conclusió podria ser que les dotacions policials en països de OCDE no responen a la forma de distribució de la renda en ña comparació entre països.

Qüestió diferent és quan s'analitza la distribució d'homicidis i desigualtat. En aquest cas, s'observa una correlació estadística de 0,41, que indica certa relació entre variables.

Conseqüentment s'ha de considerar aquestes distribucions de renda inequitatives com a una de les causes per la que l'índex d'homicidis es superior entre països⁸.

font: OCDE, NNUU i EUROSTAT⁹

⁸ Llistat de països es recullen en l'anex segon i punt nota peu 5

⁹ www.oecd.org/statistics/Better-Life-Initiative-2017-country-notes-data.xlsx
<http://www.oecdbetterlifeindex.org/responses/#ESP+SWE>

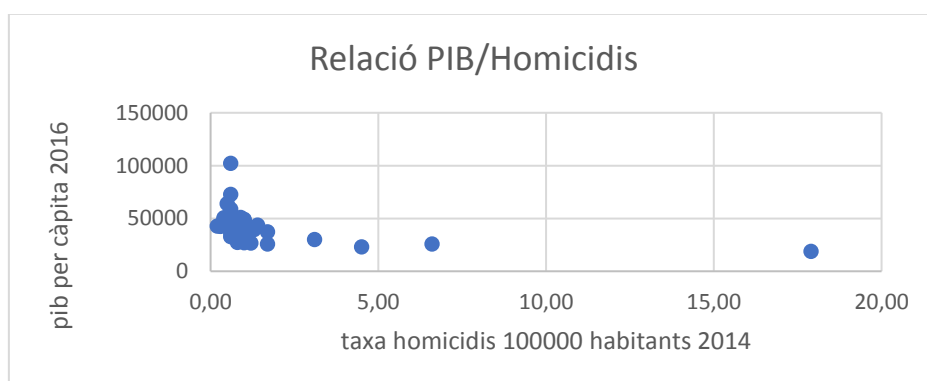
1.4. EFECTES SOBRE EL PIB PER HABITANT (GPD)¹⁰

Sovint es sol acceptar que com més elevada es la riquesa d'un país menor incidència hi té la violència¹¹.

Aquesta definició plantejada per Laura Jaitman, és molt evident quan analitza països pobres, de baixa renda per càpita en termes de PIB. Als països de OCDE, també es pot apreciar aquestes tendències al gràfic següent.

El gràfic mostra com es concentren per sota de 1 per cada 100.000 habitants aquells països de renda per càpita superiors, a excepció dels EE.UU, que presenta un PIB per càpita molt alt (57.591,2 \$) i contradictòriament un índex d'homicidis molt alt: 4,90. Paradoxalment Canadà, fronterer amb EEUU, amb un PIB per càpita de 44.792\$, que representa un 78 % del de EE.UU, té una taxa 3,5 vegades inferior.

Segurament les explicacions es poden trobar en les variables socio-econòmiques, demogràfiques, històriques i jurídiques (tals com accés a les armes, entre d'altres). Hem de tenir present que l'història no ho explica tot però sense història no s'explica gairebé res.

Altres variables a relacionar és la despesa en educació en termes de PIB i si té alguna afectació a les ràtios policials i de desigualtat¹² (taula de dades a annex 3).

La posició d'Espanya és la número de referència 29. En aquesta taula es presenten les següents dades numèriques comparatives entre Espanya, Catalunya i la mitja de la OCDE entre el % del PIB d' inversió en educació i número de policies per 100.00 habitants:

¹⁰ www.oecd.org/

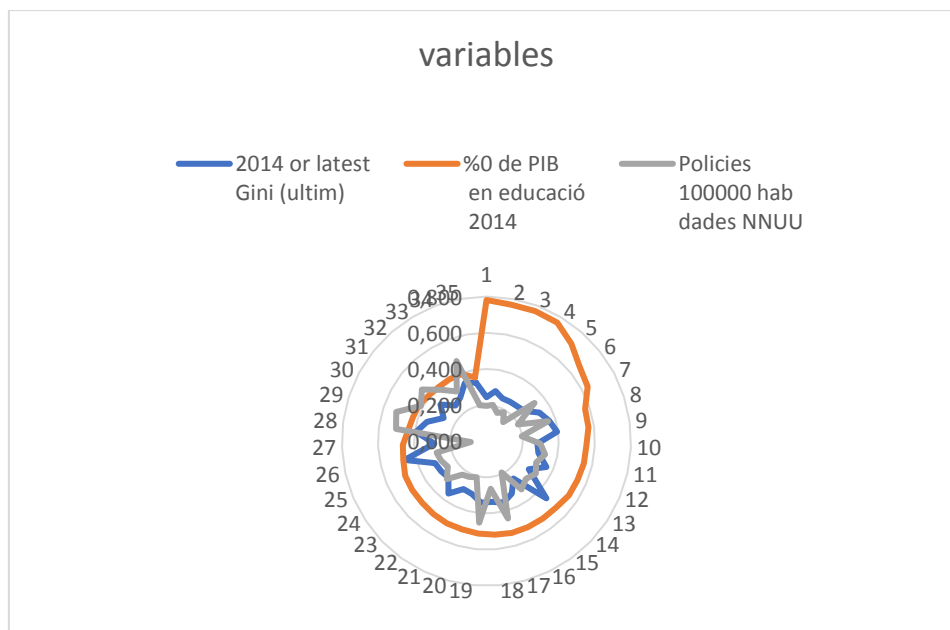
¹¹ Els costos de la delinqüència a l'Amèrica Llatina i Carib, Laura Jaitman BIB. Publicació Institut d'Economia de Barcelona (IEB) / Instituto de Estudios Fiscales (IEF), IEB REPORT 3/2017

¹² https://datos.bancomundial.org/indicador/se.xpd.totl.gd.zs?name_desc=false

* <https://www.datosmacro.com/estado/gasto/educacion?anio=2015>

	Country Name	2014 % PIB En educació	2014 or latest Gini (últim)	%0 de PIB en educació 2014	Polícies 1000 hab dades NNUU
29	Espanya	4,280	0,346	0,4280	5,24
**13	Catalunya	3,60	0,33	0,360	4,46
36	mitja OCDE	5,357	0,318	0,5357	2,91

Els països que estan sobre-representats tal i com es pot apreciar al gràfic radial en la relació educació (respecte a PIB) i rati policial, son: Espanya, Turquia, Grècia i Itàlia.

Aquests països estan orientant la seves polítiques de seguretat detraient capacitat econòmica per atendre un sector que és estratègic i valor en futur com moltíssims autors ja han demostrat i marcat.

Cal reflexionar per què els costos d'oportunitat es centren en seguretat i no en educació. Tots quatre països tenen un component històric molt transversal, sobretot en reducció de drets i llibertats com efecte de les dictadures que van patir al segle XX.

Espanya està al lloc numero 30 de 72 a l'informe PISA (2016). Tot i tenir una economia per sobre de la mitjana de OCDE té uns resultats per sota de la mitjana en competències.

L'informe és el resultat de proves a 540.000 alumnes de 72 països i es fa als 15 anys d'edat.

1.5. SATISFACCIÓ AMB EL SERVEI DE POLICIA

Al 2013 l'OCDE i també l'Eurostat van publicar el grau de satisfacció amb el servei de policia dels països que integren aquestes associacions.

Aquest indicador, molt interessant per poder inter-comparar, es va fer mitjançant enquestes de satisfacció. Els resultats van ser el següents¹⁴:

Satisfaction with public services by direct experience, 2013

Mean score on a 0-10 scale, with higher scores indicating higher satisfaction with elements of democracy

	Police				Diferència
	Direct experience		Not direct experience		
	Mean	(SE)	Mean	(SE)	
Austria	6,74	(0,06)	6,48	(0,04)**	0,26
Belgium	6,71	(0,11)	6,95	(0,05)**	-0,25
Czech Republic	6,07	(0,08)	5,93	(0,04)	0,15
Denmark	6,89	(0,09)	6,76	(0,04)	0,13
Finland	7,19	(0,10)	7,15	(0,06)	0,04
France	5,98	(0,06)	6,30	(0,02)**	-0,32
Germany	6,72	(0,06)	6,54	(0,03)**	0,18
Greece	6,21	(0,12)	5,78	(0,06)**	0,43
Hungary	5,59	(0,16)	6,41	(0,06)**	-0,82
Ireland	6,31	(0,21)	6,51	(0,10)	-0,20
Italy	6,70	(0,06)	6,65	(0,03)	0,05
Netherlands	6,56	(0,07)	6,69	(0,03)*	-0,13
Poland	5,64	(0,06)	5,97	(0,03)**	-0,33
Portugal	6,03	(0,12)	5,98	(0,05)	0,05
Slovak Republic	5,47	(0,13)	5,95	(0,06)**	-0,48
Spain	5,77	(0,07)	6,32	(0,04)**	-0,55
Sweden	6,70	(0,11)	6,38	(0,05)**	0,32
Turkey	5,76	(0,10)	6,35	(0,06)**	-0,59
United Kingdom	6,56	(0,07)	6,57	(0,03)**	-0,01
OECD (19)	6,26	(0,02)	6,38	(0,01)**	-0,11

Note: ** La diferència és estadísticament significat al 95%

¹⁴ **Source:** OECD calculations based on the EU Quality of Government (QoG) **Satisfaction with public services by direct experience, 2013**

Els països ressaltats presenten una diferència entre el resultat esperat i el real. És presenten en negatiu per ressaltar el grau d'insatisfacció en el contacte.

El grau intuït de satisfacció és un constructor ciutadà en el que s'atribueix un seguit de imatges: mediàtiques, històriques i de desenvolupament democràtic. La mitja ja indica que es produiran diferències entre la percepció i la realitat.

El segon país en diferències del -0,55 es Espanya. L'estudi no presenta segmentacions per edat/sexe/ estudis, etc..., variable freqüents en altres estudis.

En la mateixa línia, en l'enquesta de Eurostat¹⁵ de 2013 Espanya esta situada en el lloc 25 de 32 països, amb una nota mitja de 5,4 sobre 10. La mitja UE es situa en 5,9 i Finlàndia, Dinamarca i Islàndia encapçalen aquesta distribució.

Ordre	PAISOS	Confiança en la policia	Confiança en la justícia	Confiança en el sistema polític	Confiança envers altres
1	Finlàndia	8,2	7,2	6,0	7,4
2	Dinamarca	7,9	7,5	5,9	8,3
3	Islàndia	7,7	5,7	3,7	7,0
4	Noruega	7,5	7,2	5,9	7,3
5	Suïssa	7,4	7,0	6,6	6,4
6	Àustria	7,2	6,0	4,4	5,9
7	Suècia	7,1	6,7	5,5	6,8
8	Irlanda	6,9	5,1	3,2	6,4
9	Holanda	6,6	6,2	5,5	6,9
10	Turquia	6,5	5,4	4,9	4,5
11	Regne unit	6,4	5,5	3,8	6,1
12	Romania	6,4	5,8	4,8	6,4
13	Alemanya	6,4	5,3	4,9	5,5
14	Malta	6,3	4,9	5,7	6,2
15	Luxemburg	6,1	5,3	5,0	5,5
16	Bèlgica	6,1	5,0	4,6	5,7
17	Lituània	6,0	4,9	4,5	6,1
18	Estònia	6,0	5,2	4,4	5,8
19	Itàlia	5,8	3,6	2,1	5,7
20	Hongria	5,7	5,1	4,5	5,3
21	França	5,6	4,5	3,0	5,0
22	Eslovènia	5,5	2,7	1,8	6,5
23	Portugal	5,4	2,9	1,7	5,3
24	Letònia	5,4	4,5	3,6	6,5
25	Espanya	5,4	3,1	1,9	6,3
26	Polònia	5,2	4,2	3,5	6,0

¹⁵ <http://ec.europa.eu/eurostat/home>

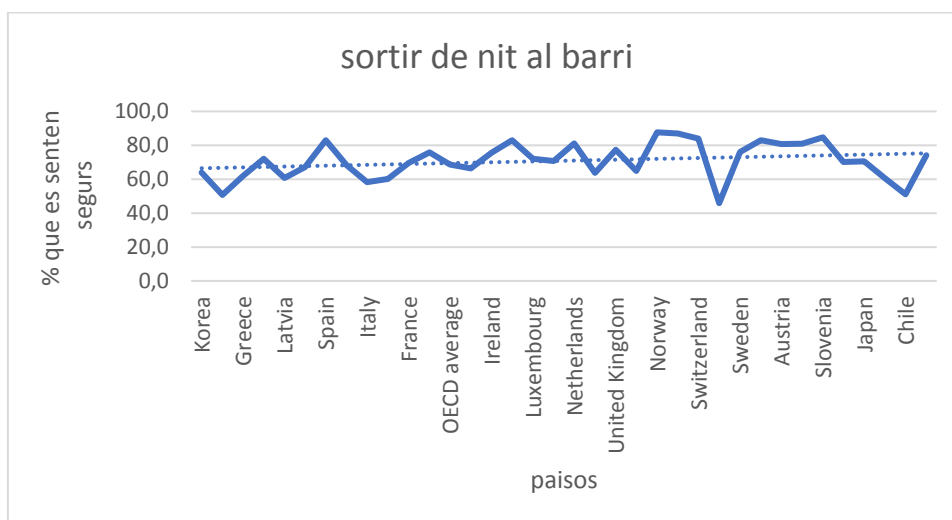
27	Grècia	5,0	4,1	2,0	5,3
28	República txeca	4,9	3,8	3,7	5,3
29	Xipre	4,7	3,6	2,6	4,5
30	Eslovàquia	4,4	3,6	3,5	5,8
31	Servia	4,3	3,4	3,2	4,2
32	Bulgària	3,6	3,0	2,6	4,2
	Croàcia	s/d	3,3	2,8	5,1
	UE (composició actual)	5,9	4,6	3,5	5,8

A

Espanya el nivell de confiança en l'administració de justícia i en el sistema polític estan també molt per sota de la mitjana EU.

Aquestes dades d'Espanya contrasten amb les dades de Catalunya, on els serveis policials catalans (Mossos i Polícies locals) tenen nivells de valoració a l'entorn de 7 punts¹⁶.

Sobre la pregunta de seguretat percebuda¹⁷, a part de les dades de confiança i valoració es treballa amb uns altres indicadors indirectes com: si es sent segura la persona enquestada passejant de nit sol/a pel seu barri. L'estudi d'aquesta variable situa Espanya amb puntuació molt alta un 83,1%, varis punts per sobre de la mitja OCDE (68,6%) i situada en l'entorn de països com Finlàndia, Noruega i Suïssa, amb percentatges per sobre del 83%.

A Catalunya¹⁸, per tenir referències més properes, i tot i que la pregunta no era la mateixa - si no que es demanava una puntuació de 0 a 10 sobre el seu grau de seguretat caminar

¹⁶ Enquesta seguretat pública Catalunya desembre 2016

¹⁷ www.oecd.org/statistics/Better-Life-Initiative-2017-country-notes-data.xlsx

¹⁸ <http://upceo.ceo.gencat.cat/wsceop/6368/Taules%20estadístiques%20-861.pdf>

sol/a per la nit o quan es fosc- la mitja general es situava en 7,72 punts sobre 10 amb una desviació Standard de 2,12.

Quan es segrega per sexe, hi ha resultats, també alts, però sensiblement diferents: dones 7,12 punts (desv. 2,30) i homes de 8,36 (desv. 1,70).

Si consideréssim en %, seguint enquesta de OCDE, el % superior a 6 punts, tindríem dades similars a que un 83% de les persones es senten segures passejant per la nit pel propi barri.

2. SEGURETAT EN ESPANYA I CATALUNYA. SEGURETAT PÚBLICA I SEGURETAT PRIVADA

Espanya té un PIB de 1.163.662¹⁹ M d'euros, dades de 2017 i en proporció per càpita són 25.000 euros.

La despesa pública en termes de PIB és del 41% (477.332 M d'euros). El deute públic és de 98,30%, Segons el Banc d'Espanya al 2021 el deute era el 118.7 del PIB

Com a referencia el deute al 2007 (fa 10 anys) estava al 35,60% del PIB de llavors.

L'impacte en matèria de despesa és especialment important, ja que una part important dels ingressos es destinen a la gestió del deute públic, bé per la via d'amortitzacions de deute o per l'adquisició de més deute a interessos més alts .

La distribució de la despesa pública és d'un 9,59% en educació, 14,50% en salut i 2.99% en defensa que equival al 27.08% de la despesa. La resta de la despesa està relacionada amb prestacions, activitats de foment de l'economia, treball, inversions, pensions, amortització de deute públic, etc.

El Ministerio del Interior , dades contingudes als pressupostos 2017, va destinar pressupostàriament una despesa de 7.912.000.000 M d'euros per a la gestió del ministeri²⁰, dels quals es destinen a seguretat ciutadana 6009 M d'euros que són els destinats a policies. La resta està destinada a trànsit, protecció civil i institucions penitenciàries... La despesa ministerial representa el 0,68% en relació al PIB, i en el que fa referencia a policies (Guàrdia Civil i cos nacional de policia) representa el 0,516% del PIB. El 82,5% del pressupostat és per despeses de personal.

A aquesta despesa s'ha d'afegir la suportada per les CC.AA (Catalunya, Navarra i Euskadi) com a policia territorial i integral, més les despeses de les unitats adscrites a CC.AA, previstes en la legislació nacional (Ley Orgànica 2/1986) i els Ajuntaments espanyols.

¹⁹ www.datosmacro.com (expansión)

²⁰ <http://www.sepg.pap.minhfp.gob.es/sitios/sepg/es-ES/Presupuestos/ProyectoPGE/Documents/LIBROAMARILLO2018.pdf>
<http://www.elmundo.es/economia/macroeconomia/2017/04/04/58e28cbaca4741ed028b4629.html>

El total amb càlculs estimats estaria situada en els 11230 Milions d'euros, gairebé un 1% del PIB.

El nivell de despesa que es dedica a seguretat²¹ per part de les administracions locals, dades de 2014, situaven els efectius de policia local en 61.867, altres estudis ho xifraven en 66.400 efectius. Sorprèn a nivell espanyol que no hi hagi estadístiques precises. La Policia Local està present en 1700 municipis dels 8.124 donant cobertura a un 90% de la població espanyola.

			pressupost			
	Data	Efectius	2018	% personal	Cost per agent	Cost per unitat ²²
CNP i Guàrdia Civil	2018	156065	6009000000	82,50%	31765,13	38503,19
Mossos d'Esquadra Catalunya	2017	16610	949126365	87,47%	49981,99	57141,86
Policia Foral Navarra	2016	1066	53930873	89,47%	45264,50	50591,81
Ertzantza	2014	7852	608584956	75,05%	58169,00	77507,00
Policia Local Espanya	2014	61857	3609613151	83,62%	48795,75	58354,16
Total		243450	11230257363	83,62%	38574,75	46129,63

A Catalunya, la situació està millor representada a nivell de xifres per l'estudi i l'anàlisi²³

Policia Catalunya, efectius: MME 60.49% i PL 39.50%

	Data	Efectius	Cost per agent	Cost per unitat	cost total	cost total %
CNP i Guàrdia Civil	2018	6178	31765,13	38503,19	237872694	13.06
Mossos d'Esquadra Catalunya	2017	16610	49981,99	57141,86	949126365	52.14
Policia Local	2017	10848	48795,75	58354,16	633025906	34.78
Total		33636	38574,75	46129,63	1551616088	100,00

El PIB de Catalunya²⁴ esta situat, al 2017, en 223.139 M d'euros. El cost total de seguretat és de 0,69% del PIB Català.

La seguretat a Espanya representa com s'ha exposat abans un 1% aproximadament.

A aquestes dades hem d'afegir la seguretat privada, que té un pes també important en el sistema de seguretat. Segons dades d'Aproser²⁵ del 2016, el mercat de seguretat privada va facturar 3649M d'euros, un 25,91% del total de despesa sumada entre pública i privada

²¹ <https://www.geografiainfinita.com/2015/01/mapa-de-la-policia-en-espana/> dades procedents de una tesis doctoral, realizada por el ex-jefe de Policía Local de Burgos, José Escalante Castarroy

²² Cost per unitat, pressupost total seguretat ciutadana/agents, això dona una unitat de cost per extrapolat

²³ www.idescat.cat i <http://www.transparenciacatalunya.cat/ca/analisi-dades/>

²⁴ <https://www.datosmacro.com/ccaa/cataluna>

²⁵ http://aproser.es/web/wp-content/uploads/2017/12/DIPTICO_Informe-Economico-2016_APROSER_web.pdf
https://www.policia.es/org_central/seguridad_ciudadana/unidad_central_segur_pri/seguridad_pri_monograficos_3.html

si ho agreguem al volum de despesa pública abans esmentada a nivell nacional espanyol de 11230M d'euros.

Com ja s'ha dit, aquí no s'imputen les dades del conjunt del sistema de seguretat: presons, aparell judicial, trànsit, protecció civil, serveis d'intel·ligència i despeses militars.

La despesa del país en seguretat privada, té la següent composició, sense comptar la xifra negra d'intrusisme al sector, que és molt elevada, en total: 3649 M:

Activitats de vigilància física	2.222 M d'euros
Transports de Fons	308 M d'euros
Sistemes d'alarmes	1.119 M d'euros
Vigilants en actiu	70.175 efectius
Volum de facturació sector públic	16%

A Catalunya, es concentra el 17,41% de la facturació del sector, amb una presència del 16,35% del personal i operen 314 empreses. En volum de negoci i personal només ho supera Madrid. La contractació pública està orientada a la protecció d'edificis, protecció física i amb sistemes d'alarma i per infraestructures públiques.

3. RE-DEFININT CONCEPTES I DADES RELACIONATS AMB LA SEGURETAT PÚBLICA

Fins ara hem utilitzat conceptes tals com: Llibertat, seguretat, seguretat percebuda -directa i indirecta-, confiança i valoració de la policia.

A partir d'ara incorporarem d'altres indicadors com seguretat real, seguretat física, índex de denúncies, prevenció situacional, risc, perill, por, violència i estadístiques de seguretat.

3.1. SOBRE LA VIOLÈNCIA

Sobre el concepte de violència s'han publicat molts estudis.

Segons Hannah Arendt²⁶ :“ Es un lloc comú senyalar que la violència brolla sovint des de la ràbia, i que la ràbia pot ser, per descomptat, irracional i patològica però de la mateixa manera que pot ser-lo qualsevol altre afecte humà”. Continua “La ràbia només brolla on existeixen raons per sospitar que podrien modificar-se aquelles condicions i no es modifiquen. Només reaccionem amb ràbia quan es ofèn el nostre sentit de la justícia...”

Arendt dona una definició important relacionada amb la política i el poder, “... tots els teòrics polítics, des de l'esquerra a la dreta, estan d'acord en que la violència no és si no la més flagrant manifestació del poder”.

²⁶ Hanna Arendt, “Sobre la Violència”, Ed. Ariel 2014, primera edició en anglès 1969/1970, en castellà 2005

Per a Byung-Chul Han -2016-, “el poder es un mitjà d’actuació. Funciona com una esclosa que serveix per a la conducció o l’acceleració de l’actuació.

Es podria considerar un eufemisme, però l’estat ara ja no fa servir la força i la violència com ho feia en proto-democràcies i dictadures per aplacar dissidències i canvis socials. Ha desaparegut el cos com a blanc major de la repressió penal²⁷ -Foucault 1975-

Actualment l’estat es menys agressiu que al segle passat, continua exercint el seu poder a través de mecanismes que la democràcia i el dret proporciona pel manteniment del sistema de convivència i el contracte social.

Els estats han de respondre sobre d’utilització de la violència i ostenten el monopoli de la força.

La violència cap les persones, el que anomenem “delictes violents”, son els que més preocupen des de la gestió de la seguretat als estats i a les ciutats, per l’impacte que té sobre les vides de les persones i la integritat d’elles.

Byung-Chul Han²⁸ La violència a l’actualitat pren altres formes, sistèmiques, no només la física o corporal, sosté que mai desapareix. “La violència sol es proteica. La seva forma d’aparició varia segons la constel·lació social. En l’actualitat muta de visible a invisible, de frontal a viral, de directa en mediada, de real en virtual, de física en psíquica, de negativa en positiva, i es retira a espais subcutanis, sub-comunicatius, capil·lars i neuronals, de manera que poden donar la impressió de que ha desaparegut”

La Unió Europea, a través de Eurostat²⁹ publica una sèrie de delictes sobre els que els països es van posar d’acord en definir-los, policial i jurídicament, per a l’inter-comparació estadística, conjuntament amb Nacions Unides ³⁰ “The International Classification of Crime for Statistical Purposes (ICCS)” . Per exemple de la tipologia de fets que és de màxima protecció pels poders públics pel seu component de violència real o que genera “estres” i/o por a les persones són: Homicidis, assalts (domicilis), agressions, robatoris amb intimidació, robatoris, segrest, delictes relacionats amb drogues (importància per l’alt rendiment econòmic de l’activitat i els efectes en termes de salut pública que provoquen i el grau d’agressivitat dels traficants), violacions sexuals, agressió i violència sexual.

En aquestes estadístiques han acabat estandarditzant 13 tipus delictius i participen 35 països. Aquests 13 tipus a l’any 2015 van recollir 14.397.122 delictes. Per tenir una idea dels delictes comparats, Espanya va declarar 651.618 delictes, segons consta, i el numero de delictes i faltes registrades per policia, segons dades de Ministerio de Interior, va ser de 2.035.625³¹. En el tractament estadístic comparatiu encara resta molt.

²⁷ Michel Foucault “vigilar i castigar”, Ed Siglo veintiuno 2012

²⁸ Byung-Chul Han, Topologia de la Violència, Herder 2016

²⁹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Crime_and_criminal_justice_statistics/es

³⁰ <http://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/statistics/iccs.html> classificació internacional del crim amb finalitats estadístiques

http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Crime_and_criminal_justice_statistics/es

³¹ <http://www.interior.gob.es/es/prensa/balances-e-informes/2015>

3.2. LA POR

Franklin D. Roosevelt 1933, va pronunciar la següent frase "De lo único que debemos tener miedo es del propio miedo". Roosevelt va ser un estadista que va posar a l'agenda política el tema de la por i l'estratègia de l'absorció de la por.

La por, llevat de la por com a expressió d'una malaltia psicològica, l'hem d'entendre en les nostres societats desenvolupades com una emoció davant d'una situació que es percep com amenaçant o perillosa. Aquesta fa que la resposta de la persona sigui imprevisible, pot provocar una reacció de lluita, o de paràlisi o de retirada.

La por es una situació estressant, angoixant i que ha existit des que l'home està a la terra. És un mecanisme de supervivència de la pròpia espècie.

Les dades estadístiques de la por, entesa com a renúncia de l'exercici dels drets i llibertats s'estudien a través d'enquestes "de seguretat percebuda" o "d'inseguretat" per exemple amb el nivell de seguretat per sortir per la nit al barri o preguntes directes "es sent segur: barri/ciutat/país) i creat en contingència amb (edat, renda sexe, etc...)

Seguint a Beeck³² "la por condiciona la vida, la seguretat desplaça a la llibertat i la igualtat del lloc preeminent que ocupaven en l'escala de valors. Les lleis s'endureixen es converteixen en un "totalitarisme anti-riscos" aparentment racional.

Per a Niklas Luhmann³³ la por es el factor que en societats modernes tots el membres es poden posar d'acord: "la por és el principi que té validesa absoluta un cop que tots els demés principis s'han tornat relatius.

Bude, sosté conceptualment el modern "principi de la rescindibilitat" en totes les relacions socials, que està en la base de l'incertesa respecte al futur i que obre dimensions noves d'inseguretat i por.

No hi ha només por davant de grans crisis si no que en el dia a dia s'obren nous espais d'incertesa que conformen altres tipus de por que posicionen a l'individu en situacions de renúncia de llibertat, tal com deia Berlin (1958) sobre la llibertat negativa l'individu vol "ser lliure de" i oculta el desig silenciós del desig positiu de ser "lliure per".

Tota aquestes situacions de tensions sobre l'incertesa del futur, riscos, perill i problemes que depassen la compressió i capacitat d'actuació de l'individu per ser col·lectius, genera com a conseqüència una economia de la por que enriqueix alguns i empobreix a molts

A nivell global moltes incerteses, algunes induïdes, a nivell local l'impacte que es tradueix en desigualtat, inseguretat, anòmies, ansietat i ràbia.

Per a Jaume Curbet³⁴, "l'acumulació d'ansietat en una col·lectivitat necessita, periòdicament, descarregar-se de tal manera que no posi en perill la supervivència de la mateixa comunitat",

³² Pag 26 "la societat del risc mundial" 2008

³³ Citat per H. Bude, pag 14 "societat de la por"

³⁴ Jaume Curbet, "el rei nu. Un anàlisi de la (in)seguretat ciutadana" ccg edicions woqo

les víctimes, en sentit genèric, no necessiten argumentacions tècniques ni científiques per a entendre la situació personal o grupal en situacions d'ansietat i angoixa, necessiten persones concretes a qui demanar comptes, la ira generada necessita objectius accessibles i plausibles, és el "populisme punitiu" -Curbet-, variable sempre imprescindible a tenir en compte en les ciutats en la gestió dels conflictes de in-seguretat.

3.3. RISC I PERILL

Conceptualment son diferent risc i perill.

Per perill tenim acceptat que hi ha hagut experiències prèvies de determinats fets que han generat coneixement suficient com per pronosticar, en les mateixes condicions, una probabilitat de que torni a passar un fet determinat. Bàsicament es treballa el perill amb funcions de retorn, i depenent de cada cas estudiat, pot haver perill d'inundacions, de terratrèmols i de pèrdua de vides, de crisis econòmiques, socials, etc... Quan menys pronosticable és el perill, més pes guanyen les variants culturals de la percepció del risc.

Per risc, ho hem d'entendre conceptualment diferent, tot i que a nivell col·loquial es fa servir com a sinònim, risc i perill, apareixen sovint com el mateix concepte. "El risc genera tradicionalment oportunitats i perill³⁵", "En absència de Déu el risc desplega la seva ambigüitat inescrutable, prometedora i pavorosa" segons Ulrich Beck. Per a ell el risc "fon el saber i el no saber -a diferencia del perill- a l'horitzó del sentit de la probabilitat. La categoria del risc, doncs, expressa el fet de tenir que tractar amb la incertesa".

El nivell d'informació que les persones i societats tenen del risc aniran marcant les reaccions "racionals" i "irracional" pronosticable

3.4. SEGURETAT REAL, FÍSICA I TECNOLÒGICA

Per seguretat real hem d'entendre l' estat de les variables que inicien i en relació equilibrada amb altres drets que permeten l'exercici real de tots el drets i llibertats sense que cap sigui lesionat per l'acció de grups o persones , incloses les pèrdues patrimonials.

Aquest, en línies generals, seria un estat gairebé utòpic, mai conegut a la humanitat.

S'accepta que hi hagi actes i/o conductes que atemptin contra la seguretat en uns límits que socialment siguin acceptables. Per a contenir aquestes accions que poden sobrepassar aquests equilibris socials, es defineixen conductes que afecten a la seguretat i a través de normes penals es sancionen i a l'hora genera un efecte preventiu.

³⁵ Ulrich Beck "la sociedad del riesgo mundial" En busca de la seguridad perdida.Paidós2008

Per seguretat física, hem d'entendre, tota l'activitat preventiva i repressiva que es realitza a través d'agents de policia. Aquesta és la part on més recursos s'inverteixen i solen representar a l'entorn del 85% dels pressupostos de l'administració. La resta del pressupost es destina a edificis, logística i serveis complementaris i de suport.

La seguretat física (persones) és una part de la seguretat real conjutament amb la seguretat patrimonial, comercial, etc., es complementen la preventivament a través de tecnologia (tant de visió, com de la informació, de la investigació, de la ciència aplicada així com la seguretat privada.

3.5. INDEX DE DENÚNCIES I ESTADÍSTIQUES DE SEGURETAT

Conceptualment s'entén com el número d'infraccions conegudes fonamentalment penals.

Existeix una diferencia entre l'índex de denúncies i els fets reals. Normalment s'anomena criminològicament a aquesta diferencia: xifra negra de la criminalitat.

L'índex de denúncies varia d'un tipus penal a altres. És molt difícil poder establir-la.

Hi ha estudis a través de processos d'enquestes del tipus "enquesta de seguretat pública de Catalunya" que bianualment intenta fitjar sobre varis blocs: persones, domicilis, segones residencies, vehicles, negocis petits urbans i rurals. L'índex de denuncia registrat al 2015 era d'un 39 % i només per aquesta cistella de fets. L'index registrat al 2020 va estar en mitja del 26%, variant essent major els delictes referits a domicilis i segones residències

Les estadístiques de seguretat només presenten dades relacionades amb les denúncies presentades que es poden classificar com a infraccions penals. Els fets civils i administratius (fonamentalment trànsit i seguretat i convivència ciutadana) no es classifiquen. Tampoc es classifiquen les denúncies penals presentades directament als jutjats.

Per poder establir els nivells de seguretat es fan servir les estadístiques policials, tant les contingudes a Eurostat (UE) com les nacionals del Ministerio del Interior espanyol o la Conselleria d'interior de la Generalitat en el cas de Catalunya.

4. LA SEGURETAT PÚBLICA A CATALUNYA³⁶

Al 2008 Catalunya va acabar el procés de substitució en matèria de seguretat pública de les forces i cossos de seguretat de l'Estat Espanyol que va començar a l'any 2004.

Té desplegats per tot el territori 17.889 Mossos d'Esquadra, en 60 Àrees Bàsiques Policials (ABP) amb una comissaria en cadascuna de d'elles i des d'aquest desplegament territorial donen servei a tot el territori català.

Cinquanta ciutats de Catalunya tenen comissaria, a més a més, la ciutat de Barcelona disposa de 10 comissaries. Completa aquesta organització la seu central "Edifici Egara" ubicat a Sabadell on es troben els seus serveis centrals, a l'entorn d'uns 2000 efectius.

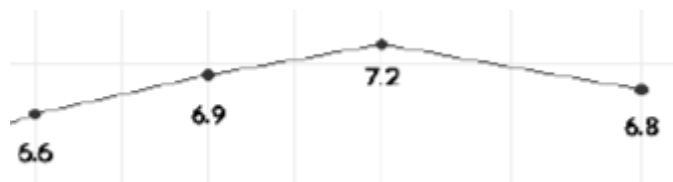
³⁶ J.A. Quesada" PROJECTE DE REESTRUCTURACIÓ I ORGANITZACIÓ DE LA POLICIA LOCAL SABADELL"
2017, revisat i actualitzat

Les policies locals estan presents en 216 ciutats de Catalunya, amb 226 comissaries (10 a Barcelona ciutat) i representen un total de **10.904** efectius, dels quals el 11,6% representa la taxa de feminització -força baixa en relació a l'immediat referent Mossos d'Esquadra que és del 21,25%-. Donen cobertura a un 89,93%³⁷ de la població resident a Catalunya i s'incrementa la cobertura poblacional per l'estacionalitat (estiu i hivern). Llevat del cas de la ciutat de Barcelona, que a part de l'estacionalitat rep un nivell de visites turístiques molt important a tot l'any.

Les ciutats amb més de 10.000 habitants, d'acord amb la llei 16/1991 de Policies Locals poden crear cossos de policia d'àmbit local. Poblacions inferiors també poden crear-ne, previ estudi per part de la Generalitat. Els municipis de menys de 10.000 habitants poden crear un cos de Vigilants Municipals, amb unes competències i funcions reduïdes i sense armament i no necessita de la prestació de servei de 24 hores.

Hi ha més ciutats amb comissaria de Policia Local o Municipal que amb comissaries de Mossos d'esquadra, 216 sobre 61 com s'ha descrit en paràgrafs anteriors. Aquest fet ha generat molta insatisfacció als ciutadans que no estan directament protegit per cap cos ubicat en la seva localitat de residència. Les insatisfaccions manifestades solen ser per baixa presència preventiva, retard en arribar als llocs de denuncia (isòcrones altes) i sobre tot per la dificultat de protegir els pobles més petits i més disseminats. Dades 2020 (enquesta de seguretat pública) indicaven que consideren insuficient o inexistent la vigilància "però part del mossos".

En ciutats es constata (2020) pèrdues de seguretat en termes globals :

Any 2013, 2015, 2017 i 2020

³⁷http://interior.gencat.cat/web/.content/home/030_arees_dactuacio/policia/coordinacio_de_la_policia_de_catalunya/coordinacio_en_linia/docs/Informe-anual-de-les-policies-locales-de-Catalunya-2016.pdf

La presència policial a Catalunya per part de les diferents administracions, exceptuant els vigilants municipals, presenta la següent distribució:

	Data	Efectius	Taxes per mil habitants
CNP i Guàrdia Civil	2017	6178	0.795
Mossos d'Esquadra Catalunya	2021	17889	2,304
Polícia Local	2021	10904	1.404
Total		34971	4,504

La taxa de presència policial a Catalunya (totes les administracions) 4,50 per mil/habitants- està per sota dels 5,24 per mil que hi ha a Espanya. Com ja s'havia exposat en l'informe de NNUU -12è Congrés de les Nacions Unides sobre Prevenció del Delicte i Justícia Penal- situava en 3 efectius per mil el número òptim que feia funcionar la seguretat en la majoria dels estats. Sempre les ràtios s'han d'estudiar amb prudència, ja que hi ha components de condicions laborals, geogràfics, convenis internacionals, competencials, etc.. que fan que una mateixa ràtio no tingui el nivell de presència i resposta al territori que d'altre.

La ràtio Policia de Catalunya (Mossos mes Policia Local) és del 3,704

La presència de diverses administracions de seguretat en el mateix territori s'ordena a través d'espais competencials, no exempta aquesta funcionalitat de crítiques per ineficient i descoordinació, sobre tot en els espais competencials de concurrència.

Els cossos i forces de seguretat estatals, tenen una presència real del 0,795 per mil/hab. amb competències administratives pròpies i en funcions de seguretat i policia judicial extracomunitària.

La ràtio de la Policia de Catalunya -concepte definit a la llei d'ordenació del sistema de seguretat públic – Llei 4/2003- (Mossos i Polícies Locals)- és del 3,708 policies per mil habitants.

En total 34971 efectius (dades 2017 i 2021), l'evolució de ràtios des de 2012 no ha sofert canvis substancials, les xifres disten de les discutides i referenciades, no normativitzades, en 2002 al Parlament de Catalunya, que situava la presencia efectiva dels cossos de seguretat de l'Estat al 0,5 efectius per mil habitants, i un total de 4,5 per mil, de les quals: 2,5 eren mossos i 1,5 policies locals.

Una de les principals polítiques de seguretat que és la dotació d'efectius reals en el territori, en canvi en termes generals s'aprecia una continua reducció d'efectius en el període 2012-2017. La reducció d'efectius dels cossos de l'estat, no respon a les variables explicatives formals dels cossos catalans, la principal variable que ho explica -així ho reconeixen fonts del propi Ministeri del Interior i dels sindicats i associacions policials- és que hi ha un retrocés en les demandes de destí a Catalunya. S'inverteix la seva dotació en la mesura que els que es jubilen o traslladen a altres províncies no son reposats. La des-dotació d'acord amb la seves plantilles pels dos cossos és del 21,2%.

Es fa evident l'estancament i reducció global d'efectius, ni tan sols es cobreix pel principi de creixement "vegetatiu". Les taxes de reposició a les administracions locals i autonòmiques, en matèria de policia, han estat restrictives ja que – la primera- es van vincular a la llei de pressupostos de l'Estat. Al 2018 els pressupostos generals de l'estat van modificar la taxa de reposició de policies (administració local) superant els límits abans establerts, respecte als Mossos d'Esquadra el seu creixement han d'estar acordat a la Junta de Seguretat de Catalunya.

Efectius policials per cossos	2012	2013	2014	2015	2016/ 2017
Població Catalunya	7512381	7539618	7570908	7553650	75334813
Policia Generalitat-Mossos d'Esquadra	16654	17160	17080	16973	16610
Policies locals	10894	10690	10586	10631	10848
FCSE	6622	6287	6933	6755	6178
Efectius policials totals	34170	34137	34599	34359	33636
ràtio per mil Catalunya	4,53	4,51	4,58	4,57	4,46

Font: IDESCAT i informe de seguretat Departament Interior Generalitat.

El sistema públic de seguretat a Espanya, esta basat en un conjunt de competències de control i activitat en matèria de trànsit, seguretat pública i convivència ciutadana, que són exclusives unes i compartides o concurrents unes altres, en conjunt de totes elles defineixen les variables de seguretat publica d'un país.

El sistema presenta diverses ineficiències funcionals i econòmiques importants i tensions operatives com a conseqüència de les competències concurrents. Paradoxalment aquestes son necessàries per la dificultat de parcel·lació d'espais en seguretat pública i la necessitat que tenen els cossos en aquesta matèria de mantenir el principi d'habilitació legal.

La Llei 4/2105 del Parlament de Catalunya en coincidència amb la Llei 10/94 de Policia de la Generalitat i 16/91 de les policies locals del mateix parlament i la Ley Orgànica 2/1986 de Forces i Cossos de Seguretat del Parlament Espanyol, que actua com a bàsica, estableix una sèrie de òrgans administratius de coordinació per aquelles funcions compartides i concurrents, per l'intercanvi d'informació, per aprovacions de projectes i noves funcions i per a "rendició de comptes" com son les Juntes Locals de Seguretat i les Meses de Coordinació Operativa, totes dues amb competències i funcions diferenciades.

A Catalunya cada ciutat amb cos de Policia Local va signar un conveni de col·laboració i coordinació previ al desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra que intentava preveure i resoldre possibles conflictes en funcions i competències concurrents, avui dia encara és un instrument útil, però superat per les dinàmiques d'eficiència i eficàcia que la seguretat demana. Avui aquests convenis no son vigents (Ley 40/2015 d'1 d'octubre) ja que donaven a partir de la llei pels convenis col·laboratius una vigència de 4 anys

L'altre instrument de coordinació i planificació estratègica, són els Plans Locals de Seguretat (Llei 4/2015), actualment hi ha 18 (dades 2017) plans aprovats a Catalunya.³⁸

Paral·lelament en moltes ciutats també existeixen òrgans de participació, anomenats "Consells de Seguretat" que estan creats i regulats pels municipis amb la voluntat de participació de la ciutadania d'una gran utilitat per copsar l'opinió ciutadana com a variable qualitativa.

En quan a fets delictius a Catalunya, les dades oficials es presenten per dues fons diferents: Departament d'Interior de la Generalitat i Ministerio del Interior, estan contrastades però presenten diferències que s'expliquen per la forma de comptabilitzar-les a efectes de publicació a la base de dades pública de UE, Eurostat. Les dades de Catalunya s'envien al Ministerio del Interior que les exporta a "eurostar" però només les infraccions consumades per tenir coherència conceptual amb l'estadística europea.

Fets delinqüencials registrats Catalunya	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Fets delinqüencials registrats a Espanya ** UE (sense transit)	2045785	2009690	2172133	2093621	2036815	2009690	2045785
Delictes i faltes (exclosos els de trànsit)*	531226	529229	507976	493544	478470	487893	508274
Delictes i faltes (exclosos els de trànsit) UE**	s/d	s/d	431914	422.864	415465	403928	422286
Diferència	s/d	s/d	76062	70680	63005	83965	85988
Població Catalunya	7501853	7515398	7478968	7433894	7424754	7448332	7496276
Índex de fets delictius * (per mil)	70,71	70,19	67,1	65,34	64,09	65,50	67,80
Índex de fets delictius ** (per mil)	s/d	s/d	57,05	55,98	55,26	54,23	56,33
fets instruits per Mossos d'Esquadra	82,33%	80,40%	79,68%	82,80%	83,20%	80%	81,70%
Fets instruits per Polícies locals	17,67%	19,60%	20,32%	17,20%	16,90%	20%	18,30%
Total persones implicades com a responsables (detinguts, denunciats i investigats)	s/d	s/d	255890	247469	232723	s/d	s/d
Relació entre fets i autors en %*	s/d	s/d	50,37	50,14	48,29	s/d	s/d

* Departament d'Interior Generalitat, ** Ministerio del Interior Espanya (dades de fets delictius coneguts)

s/d : sense dades, no consten publicades les dades al Ministerio del Interior desagregades per CCAA, comencen a publicar-les desagregades per territoris al 2013.

³⁸http://interior.gencat.cat/web/.content/home/030_arees_dactuacio/policia/coordinacio_de_la_policia_de_catalunya/coordinacio_en_linia/docs/Informe-anual-de-les-policies-locales-de-Catalunya-2016.pdf

Les dades observades en la sèrie indiquen una progressiva disminució fins l'any 2017, on creix el 2,3% l'índex delictiu per mil habitants i el 4,18 en número de fets coneguts, situant-se en dades de 2013.

Les dades 2017 s'han de referenciar a la problemàtica terroristes de l'agost 2017 i tota la problemàtica associada a la crisi política de Catalunya des de setembre fins desembre de 2017.

A les ciutats els fets delictius més importants són els que es localitzen geogràficament: fet, persona víctima i responsables, en el mateix territori i que provoquen neguit, angoixa, ansietat, preocupació, i/o alarma social: delictes contra la llibertat sexual, contra les persones (robatoris amb lesions, intimidacions, coaccions, morts, etc...) i contra el patrimoni més relacionat amb els ciutadans que amb les empreses (robatoris a domicilis, danys, robatoris interior vehicles, robatoris de vehicles, ...).

Els delictes sexuals (violacions, agressions,...) contra dones fonamentalment, està tenint una dimensió mediàtica altíssima que fa connectar les vivències i les pors de les dones per processos d'empatia, amb les víctimes. Està generant molta alarma social qualsevol episodi conegut tot i que no hi hagi correspondència entre el lloc dels fets, la víctima i l'autor, gaire s'ha universalitzat. Aquest delicte té una la immensa xifra negra que hi ha al voltant d'aquest delicte que genera molta por i seqüeles a les víctimes³⁹, es situa en un 6% l'índex de denúncia només quan l'autor es desconegut, quan es conegut la xifra baixa més.

Any 2019 578.801 fets penals, 980 agressions sexuals i 1635 abusos

Any 2020 423682 fets penals, 815 agressions sexuals i 1374 abusos

Aquesta tipologia delictiva, ordenada per grau d'alarma social o percepció social d'inseguretat o vulnerabilitat, és la que forma part de les variables de controls i programes d'acció dels plans locals de seguretat (d'acord amb la llei 4/2003), tant per les accions i esforç policial com per al preventiu de transversalitat local ja que és el que tensiona molt la convivència a l'espai compartit de les ciutats.

Aquest espai de relació: policia - víctima, fet i autor-, és en que les policies locals hi aporten al sistema de seguretat pública de Catalunya valor afegit del que es beneficien tots els ciutadans. Els municipis, per responsabilitat amb els ciutadans i per la proximitat institucional i de provisió de serveis, a través de policia i serveis comunitaris fan aquesta contribució al benestar, seguretat i convivència des de la obligació d'assegurar al ciutadans uns mínims garantits de seguretat pública indispensable per a la seva qualitat de vida.

³⁹ <http://observatorioviolencia.org/estadisticas/> “un análisis⁴⁶ realizado con datos de la Macroencuesta de Violencia contra la Mujer 2015 mostraba que sólo el 6% de las mujeres que sufren una violación por parte de alguien que no es su pareja ni expareja, denuncian a su agresor. Este dato va en la misma línea que otros estudios realizados a nivel internacional⁴⁷ y que también reflejan la escasa frecuencia con la que se denuncian las agresiones sexuales.

5. CIUTATS, ENFOCAMENT DE LA SEGURETAT LOCAL

Henri Lefebvre⁴⁰, sociòleg i filòsof, vinculava l'espai físic (espai públic, accessible a tothom) i espai públic polític-filosòfic i comunicacional (visible, d'intercanvi i formatiu i participació ciutadana). L'espai urbà, per ell, suposa "simultaneïtat d'encontres, convergència de comunicacions e informacions, coneixement i reconeixement així com confrontació de diferències (també ideològiques i polítiques). Es lloc de desig, de desequilibri permanent, d'allò lúdic i imprevisible".

Les ciutats són espais de "creixement" ciutadà i de ciutadania, d'interrelació contínua, que amb la progressiva terciarització (serveis, turisme, empenedoria tecnològica, comerç) és motor de desenvolupament econòmic.

Joan Subirats: "El benestar individual i col·lectiu es juga avui en l'esfera local, a les ciutats⁴¹, després de més de 40 anys de democràcia els governs locals, aquells que s'han dotat de força, capacitats i recursos afronten avantatjosament la complexitat dels temes que es presenten a partir de la proximitat".

Per governar les ciutats i afrontar els problemes, els municipis necessiten un múscul diferent a l'actual, una veritable "autonomia local", evidentment amb els controls necessaris i amb els recursos necessaris.

L'autonomia local l'empoderarà la ciutat, que tindrà, com és el cas, en compte les necessàries relacions en un marc de govern multinivell, imprescindible per a resoldre els problemes supramunicipals, no els relacionals de base de proximitat, però sí els infraestructurals i mediambientals, entre d'altres.

Catalunya la formen 947 municipis i una població de més de 7,7 milions de persones, 62 municipis/ciutats tenen més de 20.000 habitants, 216 municipis o ciutats compten també amb cos de policia local, xifra que dona una idea de la preocupació i interès dels governs locals pel benestar i seguretat dels seus conciutadans.

La seguretat local ha de ser de proximitat. Ha de ser dissenyada en clau local, per jerarquitzar els problemes d'acord amb les emocions, per pèrdues, lesivitat, impacte, alarma, etc... en contraposició amb els criteris de jerarquització normativa, per penalitat o sancions administratives altes. No sempre es coincideix el criteri de jerarquització normatiu amb el de jerarquització emocional i vulnerabilitat.

Daniel Innerarity⁴², filòsof, manté sobre les estadístiques, que la "quantificació fa que destaquin determinats aspectes i invisibilitzin altres" i citant a Campbell, psicòleg, per la "lleï" que porta el seu nom que advertia que "quant més s'aplica un indicador quantitatiu per a les decisions socials, tant més es distorsiona i corromp els processos socials que hauria d'observar"

S'ha de combinar dades quantitatives i qualitatives. Aquestes últimes es poden donar valor ponderat que permet situar a la quantitativa en l'ordre jeràrquic d'importància. Si analitzem, per exemple, un robatori de mòbil, i no incorporem en la mateixa la desagregació: geogràfica

⁴⁰ Henri Lefebvre "La producción del espacio" Edició Capitan Swing, 2013

⁴¹ Joan Subirats "El poder de lo próximo" Los libros de la catarata 2016

⁴² <https://www.danielinnerarity.es/opinion-preblog-2017/una-sociedad-a-medida/>

(on, com, condicions ambientals, urbanístiques), de renda de la persona a efectes de reposició, de la pèrdua emocional (contingut del mòbil), sexe, edat, si es persona vulnerable (mobilitat, menor, discapacitat, etc...), el grau d'intimidació, l'estrès i l'ansietat com a víctima causat, segurament tindriem altre classificació molt diferent al concepte general de robatori. Hem de començar a canviar indexos, indicadors que aportin informació suficient de manera global sobre els casos/víctimes/autors

En l'espai local és l'únic en què es poden definir grups de vulnerabilitat: en relació a les rendes, l'habitatge, en relació a l'orientació sexual, conviccions religioses, raça, menors, persones amb discapacitats cognitives o motores, gent gran, dones, dones joves o grans, etc...

Quan es fan plans de seguretat s'identifiquen variables que poden afectar a les persones, els bens o la mobilitat des d'un punt de partida d'equitat, es tracta a tothom per igual, i si alguna cosa sabem en les ciutats és que no tothom es igual.

No es el mateix quan entrevistem a una víctima d'un delictes preguntar-li: ¿que li ha passat? Que ¿com es sent?. És necessita una escolta activa sobre la persona que és font del problema i té necessitat d'empatitzar. La reacció aquesta segona pregunta sol ser de contesta emocional, clau per a jerarquitzar problemes i ponderar de diferent manera la importància en la planificació operativa policial.

Només des de la proximitat "empàtica" (cognoscitiva) com espai de relació amb la ciutadania és pot gestionar la seguretat local, i aquesta no pot ser exclusivament policial sinó transversal.

Però la porta d'entrada en el sistema de protecció majoritàriament es per la policia i sobre tot per la local, motiu més que important per tenir un servei policial en correspondència amb aquesta nova forma de fer.

Els cossos de seguretat local han incorporat eines i habilitats mes orientades a la reacció i la compulsió entenent que d'aquesta manera serveixen millor al ciutadà i es senten més segurs en les intervencions. Aquest plantejaments que forma part de la subcultura policial és fals: els professionals de la seguretat local necessiten tenir moltes més habilitats comunicacionals i empàtiques que els professionals d'altres cossos que tenen més distància dels problemes locals. La seguretat supra-local només necessita variables estadístiques

Però aquest no ha de ser l'únic espai d'actuació d'una policia. Si només s'intervé reactivament després de conèixer un fet sempre s'estarà actuant sobre els efectes i no sobre les cuses i els elements subjectius.

Les millors polítiques de seguretat són aquelles que són transversals, no les sectorials, pensades holísticament. És a dir polítiques que integrin un visió de seguretat pública des de l'urbanisme i la prevenció ambiental (CPTED, fins a l'educació passant per altres polítiques socials tipus: RMI (transferències de rendes).

La gestió de la seguretat local té moltíssimes més variables que la gestió de la seguretat de Catalunya.

La concreció de fets a l'espai local obliga a reformular praxis i estratègies d'intervenció distants del tradicional enfoc reactiu.

Si es treballa al territori i “amb” les persones amb objectius de millora de convivència i relacions, es tindrà reflexa en una taxa més baixa de fets judicialitzats.

Aquesta afirmació es compartida per diversos autors, que s'explicita en la utilització per part de la policia d'eines relacionals i amb un augment de la capacitat de les competències individuals (formació) a fi de desenvolupar amb la seva activitat efectes cohesionadors entre territori i ciutadans.

L'efecte d'aquestes praxis tindrà reflex en un descens de les conductes antisocials i anti-jurídiques. Això no significa que la policia hagi de tenir un rol exclusivament relacional, si no que ha d'incorporar en “la caixa d'eines” i d'actuació tècniques mediadores, negociadores, etc... però sense oblidar que també té unes obligacions legals que complir motiu pel que es fonamenta la seva existència i la delegació exclusiva de l'ús de la força per part del legislador.

Es tracta d'augmentar el número de recursos econòmics, humans, no necessàriament policials, i material/tecnològics i habilitats dels policies amb indicadors d'impacte per evaluar les polítiques

Els nous reptes de seguretat en les comunitats locals, a les ciutats, venen com a conseqüència dels canvis socials, econòmics i medioambientals que s'estan produint, incrementat després de pandèmia:

1.- La circulació de vehicles, com a “huella ecològica”, la contaminació que produeix i l'incapacitat de regeneració natural a les grans urbs provoca una “huella”, la gestió del trànsit ja no s'ha de mesurar amb indicadors tals com: la velocitat mitja de pas a les ciutats - fluïdesa-, si no per l'impacte ambiental, això provocarà restriccions en el parc i circulació de vehicles (incorporació de les ZBE) i es capta que no està prou preparada la població, necessitarà canvis en l'enfocament dels cossos de policia, la cultura policia té una visió més reglamentista i sectorial.

Les Zones de baixes emissions, generarà una reducció del parc automobilístic, entre altres com serà increment el número de vehicles abandonats i les dificultats per a classes populars de renovar el vehicle. La pressió per l'estacionament gratuït en les ciutats, la rotació per a subministres (la última milla, pels proveïments).

Les dependències econòmiques (guals, vehicles, etc..) dels ajuntaments en els seus pressupostos

Les episodis freqüents de contaminació ambiental (PM10, NO2 –dioxid de nitrogen, O3 ozó troposfèric

La contaminació sonora

Noves formes de mobilitat ,amb menys contaminació (bicicletes, vmp, vmr, patinets, ...) la convivència en l'espai públic.

Els accidents de trànsit, al 2050 l'objectiu de UE sobre “zero” accidents mortals o amb lesions de “per vida”.

2.- Noves formes d'economia col·laborativa i circular basades en el bé comú : sobre vehicles, habitatges, feines domèstiques i serveis professionals. El desenvolupament de les iniciatives basades en el bé comú tindrà impacte; compartir vehicles tindrà impacte reductor de huella ecològica i reduirà la pressió a les ciutats.

En relació amb l'habitatge turístic, es aspecte polèmic, sobre tot per l'eclosió exponencial de sistemes de posar en contacte a través de webs llogater/propietaris, tipus "airbnb" i els problemes convivencials, n altres casos de gentrificació i de pèrdua qualitat de vida als residents. Els principals problemes d'aquests ndgocis es situen en que els habitants ho son per un espai temporal reduït, no genera cap valor social ni de convivència, només econòmic per les empreses i pels particulars que el lloguen.

3.- Dret socials emergents⁴³: l'aigua, la renda bàsica, la pau, cultura, el respecte entre persones, diversitat sexual, els drets de ciutat, etc..

4.- La tecnologia, tant com eix de desenvolupament de les ciutats "smarts cities" com de control dels ciutadans (reconeixement facial i de vehicles, videovigilància, big dates, control de les xarxes socials). El control de l'activitat i fins i tot la part d'intimitat que es fa pública es un espai de desenvolupament de la seguretat, es treballen en sistemes d'algoritmes predictius a través de "big data" , tant en dades com en imatges, amb els conseqüents riscos (prsones vulnerables. Estafes, corrupció,...)

En un futur es podran interconnectar tots els sistemes que podrà donar un gran poder de control a les administracions de seguretat i a la policia que necessita de una base de control jurídic i deontològic.

També s'ha de considerar tot el relacionat amb el comerç per internet, avui font de molt frau, estafes i falsificació d'identitats.

5.- El terrorisme, encara actiu, vinculat a accions "mediàtiques" i d'orientació i explotació "religiosa", i els efectes a la plataforma europea de les migracions a conseqüència de la fam i de les guerres.

6.- La immigració, les generacions de persones que han nascut als països procedents els pares de processos migratoris, la seva inclusió social, la pressió pels recursos socials i els populismes sobre aquest aspecte, el sostre de cristall

⁴³ <https://www.idhc.org/ca/recerca/publicacions/drets-humans-emergents/declaracio-universal-dels-drets-humans-emergents.php>

La Declaració incorpora un catàleg de prop de cinquanta drets humans emergents, que tenen la democràcia com a eix vertebrador, perquè només en democràcia – en una democràcia real i no només formal – es poden satisfer plenament tots els drets humans. Entre aquests drets hi trobem el dret a l'aigua potable i al sanejament; el dret a una renda bàsica; el dret a una formació continuada i inclusiva; el dret a la pau; el dret a viure en un entorn de riquesa cultural, de coneixement recíproc i respecte mutu entre persones i grups de diferents orígens, llengües, religions i cultures; el dret a la diversitat sexual i el dret a l'elecció dels vincles personals, juntament amb el dret a la tutela de totes les formes de manifestació de comunitat familiar; el dret a participar activament en els afers públics; el dret a la ciutat i els drets en la ciutat; el dret a la mobilitat universal; el dret a ser consultat; el dret al desenvolupament; el dret a la ciència, la tecnologia i el saber; i el dret a la veritat i a la justícia.

En el seu antagonisme la “solidaritat amb les persones migrades”, en paraules de Adela Cortina⁴⁴ “les dos claus de la nostra cultura que son el respecte a l'igual dignitat de les persones i la compassió, entesa com a capacitat de percebre el sofriment d'altres i de comprometre's a evitar-lo” xenofília contra xenofòbia. Continua Cortina, argumentant que el problema de d'immigració, la recepció en les comunitats, no té a veure amb religió o races (tot i que té una part) **té més a veure amb la pobresa**, aporofòbia, no agrada veure pobresa, ni que pressionin els recursos de benestar, ni com els migrants progressen econòmicament.

7.- L'atur estructural com a conseqüència de fracàs escolar, l'espanyol - el més alt de la UE- , així com el nivell d'atur més alt per la franja de 16- 26 anys, i encara més alt en persones migrades de la mateixa edat. Aquest genera dependència paternes, ja prou pressionades, i inclusions en economies submergides, d'alta explotació i poc rendiment econòmic i d'alta precarietat.

8.- La convivència i el civisme:

- L'espai públic compartit
- Afectacions de les ocupacions il·legals de pisos, i locals
- Les plantacions de marihuana, en pisos, els diners que dona i la capacitat de corrompre que significa i les coaccions al veïnatge

⁴⁴ Adela Cortina, “Aporofobia, el rechazo al pobre” Paidós 2017

6. POLICIA LOCAL, FUNCIONS I NORMATIVA REGULADORA

ESTATAL	CATALUNYA
Constitució Espanyola 1978	Estatut d'Autonomia Catalunya 1979 i 2006
Ley 7/1985 de Bases de Regimen Local	Llei 16/1991 de 10 de juliol de Polícies Locals
RDL 781/1896 texto refundido Regimen Local LRSAL (Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local)	Decret 219/1996 Reglament d'armament Polícies locals
Ley Orgànica 2/1986 de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad	Llei 4/97 de Protecció Civil de Catalunya
Ley Orgànica 4/1997 reguladora del uso de videocamaras por parte de las fuerzas y cuerpos de seguridad	Decret 151/1998 Regulació Junes Locals de Seguretat
RD 596/1999 de 16 de abril, de desarrollo de la ley 4/1997	Decret 134/1999 regulació de videovigilància per part de la Policia Generalitat i les Polícies Locals
Ley 57/2003 de 16 de diciembre de medidas para la modernización del gobierno local	Ordre 29/06/2001, sobre instal·lació de videocàmeres fixes per part de la Policia de Generalitat i Polícies Locals
Ley Orgànica 4/2010 de 20 de mayo, del Regimen disciplinario del Cuerpo Nacional de Policia	Decret 233/2002 Reglament d'accés, promoció i mobilitat policies locals
Ley 5/2014 de Seguridad Privada	Llei 2/2003 de 28 d'abril Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya
Ley 17/2015 de 9 de julio del sistema nacional de protecció civil	Llei 4/2003 d'ordenament del sistema de seguretat pública de Catalunya
Ley Orgànica 4/2015 de 30 de marzo, de protecció de la Seguridad Ciudadana	Llei 11/2009 de 6 de juliol d'espectacles públics i activitats recreatives
	Decret 179/2015 Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia Local de Catalunya
	Acord Gov/25/2015 de 24 de febrer d'aprovació codi d'ètica Policia de Catalunya

Al present marc normatiu s'han de afegir normativa desenvolupadora, en matèria de policia judicial, i es convenis de col·laboració subscrits pel Departament d'Interior de la Generalitat i els Ajuntaments amb Policia Local de Catalunya que és l'instrument de coordinació inter-cossos que operen en territori local

7. POLITIQUES LOCALS DE SEGURETAT, CONVIVÈNCIA I SEGURETAT VIÀRIA

Com ja s'ha citat en altres apartats, l'únic espai d'actuació d'una policia no pot ser la intervenció reactiva ja que sinó només s'intervé sobre els efectes i no sobre les causes.

Les millors polítiques de seguretat son aquelles que son transversals, no les sectorials, és a dir les polítiques que integren una visió de seguretat pública més amplia des de l'urbanisme fins a l'educació passant per altres polítiques socials.

Les eines per poder fer polítiques de seguretat local, tot i que no son moltes, només es basen en la potestat reglamentària dels municipis, i són bàsicament dos:

- 1) Les ordenances municipals
- 2) El Pla Local de seguretat i el Pla Local de Seguretat Viària
- 3) Els convenis de col·laboració

El plans local sorgeixen de l'estudi previ del territori i de la comunitat. Aquests jerarquitzen, a través de consens, els problemes convivencials, de seguretat i trànsit més importants. Les ordenances i altres normes (llei orgànica de seguretat ciutadana) són els instruments d'habilitació legal per intervenir i alhora per fer la funció de contenció de les problemàtiques.

Les ordenances de convivència, per la seva contingència i a vegades perquè responen a principis morals no sempre compartits per tota la comunitat, són objecte de moltes crítiques des de diferents sectors: des del dret fins als moviments socials. Per a M. Garcés -2018- criticant l'ordenança de convivència de Barcelona, sostenia que el "consens és la censura quan tot es pot dir", continua: "el pensament únic no s'imposava com un dogma unilateral i repressiu, si no sota la forma de consell embolcallant, que no deixa punts de ruptura".

Requejo -2009- sosté que "la moralitat és anterior a la humanitat. En la construcció de la moralitat en els grups (normes generals del comportament) hi juguen un paper fonamental l'empatia, la reciprocitat i la cooperació".

Per a Miguel Casino Rubio *"las nuevas y discutibles ordenanzas municipales de convivencia"*⁴⁵ "Por lo pronto, es razonable dudar de la oportunidad de este tipo de Ordenanzas. Algunos datos, en los que importa ahora reparar, así almenos lo sugieren: "Tumbarse en el césped o en un banco, arrojar al suelo las cáscaras de pipas, un papel o un cigarrillo, escupir en la vía pública, patinar o simplemente jugar a la pelota, tocar el piano o el trombón en casa, cambiar los muebles de lugar o hacer reparaciones domésticas a la hora de la siesta o por la noche, dar un portazo o un grito, correr por el pasillo, regar las plantas del balcón, pasear en bikini o sin camiseta o, en fin, sacudir la ropa o las zapatillas por la ventana son ahora efectivamente conductas que, con las nuevas Ordenanzas de convivencia en la mano, pueden ser Sancionadas"

Es necessari tenir normes de conducta, però és necessita d'un alt consens, no de populismes i ideologia.

⁴⁵ Miguel Casino Rubio, *"las nuevas y discutibles ordenanzas municipales de convivencia"* http://www.regione.emilia-romagna.it/affari_ist/Rivista_4_2011/Rubio.pdf

Les normes de convivència més eficaces són les que la comunitat incorpora de manera natural i consensuada, relacionades amb el descans i les polítiques preventives (salut, addiccions,..) i la violència verbal, gestual, etc.. el no compartiment dels espais comuns, vandalismes en espai públic i privat, etc... i no perdre de vista les crítiques mes importants:

- Moltíssimes conductes tipificades, difícilment una persona no comet alguna/s al dia
- Impossibilitat de perseguir-les totes elles, però en tipificar-les es contreu una responsabilitat
- Esser sancionat depèn de l'atzar d'ésser sorprès i de la voluntat del funcionari que intervé (presumpció de veracitat), elevada discrecionalitat
- No es pot reclamar el Principi d'igualtat en l'aplicació de la llei, el TC interpreta que article 14 CE no garanteix **"l'impossible dret a la igualtat en la il·legalitat "** (ST43/82, 21/92, 186/2000 i 88/2003.
- Molta intervenció i molt control de la vida ciutadana.
- Són necessàries? Es fruit d'una determinada ideologia? Ha estat o està de moda?, es generadora d'arbitrarietat administrativa? Augmenta la sensació de injustícia? Es regressiva econòmicament?

No sempre han tingut efectes aquestes normes, en el següent gràfic comparatiu podreu observar el grau de control, baix, de la policia⁴⁶:

Ciutats (2015)	Població	Pob no denunciada	Denuncies	ràtio policia 0/000	%0 s/pob denunciada	%0 no denunciada	Delictes 0/000
Granollers	60101	59808	293	1,55	4,88	995,12	73,4
L'Hospitalet	252171	249393	2778	1,48	11,02	988,98	65
Mataró	124867	121743	3124	1,34	25,02	974,98	69,6
Mollet del Vallés	51650	51457	193	1,34	3,74	996,26	51,5
El Prat de Llobregat	63014	62293	721	1,67	11,44	988,56	107,3
Rubí	74536	74319	217	1,1	2,91	997,09	46,3
Sabadell	207814	207330	484	1,05	2,33	997,67	55,6
Sant Boi de LL.	82195	81680	515	1,2	6,27	993,73	48,4
Sant Cugat	87830	87461	369	1,07	4,20	995,80	54,3
Sant Feliu LL.	43800	43522	278	1,28	6,35	993,65	33,2
Santa Coloma de Gr	116950	115963	987	0,98	8,44	991,56	46,7
Terrassa	215214	214225	989	1,05	4,60	995,40	49,9
Viladecans	65549	65021	528	1,3	8,06	991,94	44,1
Totals	1445691	1434215	11476	1,262	7,94	992,06	57,331

Com es pot observar, la prevenció a través d'ordenances no actua com a reducció dels delictes, però si ajuda a la convivència i als conflictes, d'acord amb les dades només el grau

⁴⁶ Elaboraació pròpia sobre dades CCI 2015 Diputació Barcelona

d'incidència és baix, tenint en compte que no hi hagi reincidència, que cada denúncia sigui a una persona diferent, el nivell de pressió es molt baix - les dades es presenten en tants per mil- i equival en mitja a un 0,794 %.

Adolf Tobeña⁴⁷ recull diversos estudis sobre l'incompliment de normes i incivisme, cita que un 30% de les persones es salten les normes, incorrent en comportaments incívics, independentment del contextos o els avisos al respecte. Entre un 20 i 30 % de la població respecten les normes i entre el 40 i 60% de la població respecten o es salten les normes en funció del que observen, si predomina el compliment s'avenen a respectar-lo.

Tot i les dades baixes, el procés d'elaboració d'una ordenança, o el manteniment d'alguns preceptes sempre son controvertits, com hem apuntat.

Tot i les crítiques es convenient tenir una certa regulació de la convivència en els espais públics, però , tampoc s'ha de perdre de vista la responsabilitat patrimonial dels ajuntament quan aproven una ordenança : les infraccions amb resultat lesions o danys privats, si l'administració té tolerància o manca de diligència o no controla les infraccions que tipifica, deu respondre...(si no exerceix les potestats de vigilància i control i/o defectuós funcionament dels serveis municipals), ja i han sentències al respecte⁴⁸

8. CONVIVÈNCIA, CIVISME I POLICIA DE PROXIMITAT

Fins ara hem estat observant com les xifres de criminalitat per si mateixes no acaben d'explicar moltes de les situacions de tensions convivencials que es donen a la ciutat i les perdudes de qualitat de vida, si els nivells de convivència en els espais públics i les relacions en els espais privats son òptims, es sòl donar una resposta en la baixa denuncia policial o baixa judialització dels problemes. Les intervencions en matèria administrativa prioritàriament que la penal , els treballs mediadors i relacionals dels policies davant dels diversos assumptes que tenen coneixement actua si es fa des d'una proximitat resolutiva com minorador dels índexs d'inseguretat.

En altres moments hem comentat la dificultat i desviació d'objectiu que significa constantment treballar per rebaixa índex de seguretat real i obviem que aquests estan molt lligats amb la convivència a l'espai públic, bones gestions de seguretat percebuda a l'espai públic incidiran en els resultats de seguretat real.

Hi han varies teories policials de com afrontar els problemes de tensions convivencials: des de la reacció policia i la duresa d'intervenció, de la presència al territori d'agents amb

⁴⁷ Adolf Tobeña, Neurologia de la Maldad, Pltaforma editorial, 2017

⁴⁸ Exemples: Edificis en ruïna que cauen teules o s'enfonsa, Discotecas/activitats clandestines detectades, sotans, sense sortides d'emergència, excés d'aforament, horaris. Sorolls (mapa acústic) per establiments,...Neteja espais públics (stsj país vasc,de 20/1/2000) caiguda amb lesions per deposició de gos.Per taques d'oli a calçada vessada per un tercer (Stsj Pais Basc, 7/9/2001)Per restes de cera en processió Corpus (STSJ Andalucia, 12/11/2007)

uniformes i actituds que generen distància i in-empatia fins a un treball de presència al territori de relacions de proximitat amb més orientació empàtica respecte als ciutadans.

La proximitat és una forma de relació comunitària, s'entén millor pel seu oposat: la llunyania, avui es parla de policia de proximitat com de molts serveis i productes de proximitat, en ella que sintetitza la connexió entre subministrador i receptor d'algun bé i servei d'alta qualitat. La policia, tota, ha d'esser propera, no pot servir des de la distància al problema i la in-empatia al ciutadà, no es resolen problemes traslladant-los o fer sentir al ciutadà que els problemes són irresolubles o que es necessita molt major força operativa; es col·loca al ciutadà amb aquestes respostes en situació de vulnerabilitat en les seves vivències a l'espai proper. Es necessiten indicadors nous

Les onze ciutats de la present comparativa representen el 41,27% de tota la població catalana, 3.102.547 de persones, i 5.023 agents de policia local, el 46,1% del total d'efectius locals catalans.

En cadascuna de les ciutats s'ubica també una comissaria de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra excepte Barcelona que disposa de 10, amb diferents dotacions d'efectius modulades per índex poblacionals i extensió territorial, en total hi han 20 comissaries en les 11 ciutats, que representen el 33% del conjunt.

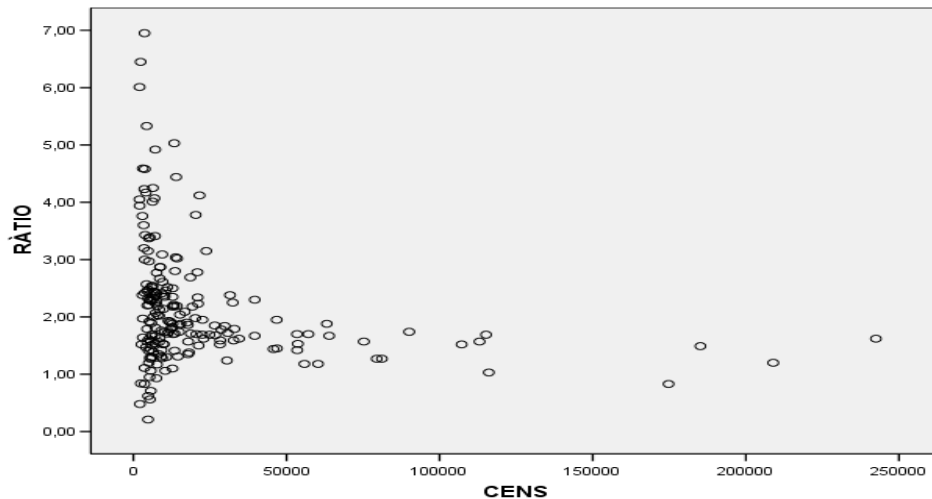
ciutats	Població (2015)	DELICTES I FALTES (EU) 2015	TAXA DELICTES I FALTES PER 1000 HABITANTS 2015	Efectius Polícies Locals 2015	Taxa Enquadrament
Barcelona	1.604.555	153.379	95,59	2926	1,82
Badalona	215.654	10.976	50,90	278	1,29
Hospitalet de Llobregat, l'	252.171	15.079	59,80	370	1,47
Terrassa	215.214	7.917	36,79	225	1,05
Sabadell	207.814	9.005	43,33	218	1,05
Lleida	138.542	8.925	64,42	215	1,55
Tarragona	131.255	8.099	61,70	215	1,64
Mataró	124.867	6.990	55,98	172	1,38
Sta Coloma de Gramenet	116.950	4.688	40,09	111	0,95
Reus	103.194	5.156	49,96	156	1,51
Girona	97.586	6.829	69,98	137	1,40
Catalunya	7.516.254	415.465	55,28	10888	1,45
Habitants ,Ciutats amb Policia Local	6.701.492	s/d	s/d	10888	1,62

Fonts: IDESCAT i Ministerio del Interior Espanya

Les dades identifiquen les capitals de província amb taxes delictives per sobre de la mitja catalana, la resta a l'entorn de la mitja, concretament Sabadell a més de 12 punts per sota de la mitjana.

Estadísticament hi ha forta correlació entre habitants i fets delictius (correlació: 0,999 –dotze espais-, 0,824 per les onze ciutats) i entre fets delictius i efectius de policia local (correlació: 0,995 –dotze espais-, 0,867 per les onze ciutats), aquesta variable pot indicar que la presència policial es un factor que actua relacionalment amb l'increment/decrement de fets delictius i que depèn com es moduli podria fins i tot a decrementar fets amb un possible increment poblacional. També podria informar sobre que un increment poblacional necessàriament ha d'anar acompanyat d'un increment en la taxa d'enquadrament.

Les taxes d'enquadrament mitjanes de les onze ciutats és de 1,37 per mil habitants sobre una mitjana relacionada només amb municipis amb policia local de 1,67 per mil. La ràtio o taxa d'enquadrament policia/habitants en Catalunya té moltes tensions sobre tot en ciutats petites i ciutats amb forta estacionalitat, on és més alta que la mitjana, en moltes d'elles per sobre del 2 per mil. Una ciutat petita necessita un número d'efectius mínims per garantir el servei de 24 hores i això fa que la relació entre població i efectius augmenti, en el present gràfic de dispersió de l'any 2011, es pot observar l'argument.

Font: elaboració pròpia

Any 2015	L'Hospitalet de Ll.	Mataró	Sabadell	Santa Coloma Gr.	Terrassa	mitja
Efectius	370	172	218	111	225	
Dones policia	9,4	11,4	13,2	11,3	13,8	11,7
mitja edat policia	46,1	45,1	47,3	46,7	46	46,2
% comandaments	14,7	16,2	16,5	14,8	13,8	15,1
salari	30340	33175	37789	28763	33869	32787
%hores accidents laborals	13,4	41,3	36,7	26,1	46,2	30,3
% hores baixes s/conveni	13,8	10,8	7,1	8	9,2	10,5
% Hores permisos	8	6,3	7,3	s/d	6,6	7,3
Hores extres	1,7	1,2	0,13	9,5	0,47	1,9
Hores presència real	79,9	84,1	85,7	s/d	84,6	82,9

La taxa de feminització -IDESCAT 2017- en policies locals a Catalunya és del 11,64 % que continua inferior a la taxa del cos de Mossos d'Esquadra com a referència, que té en el 21,2%, que és el major grau de feminització de tots els cossos que operen a Catalunya.

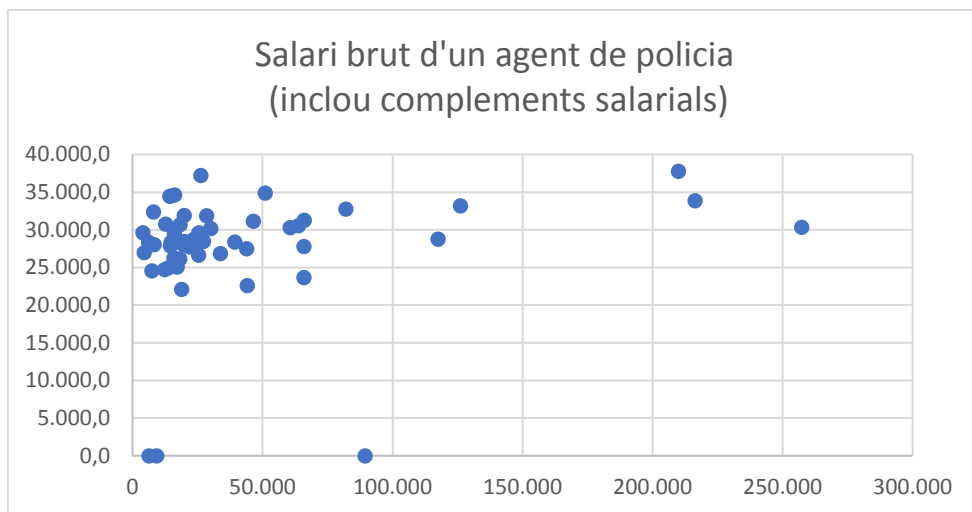
Les taxes de feminització necessiten ser corregides a través d'algunes polítiques actives d'ocupació i destruccions de mites (com el de la força).

9.- SALARI I CONDICIONS LABORALS

El factor salari per a 51 municipis de la província de Barcelona presenta molta homogeneïtat per a municipis fins a 50.000 habitants, la mitja està en 29.262 euros anuals, i les tensions representades per la desviació Standard son de 3.490,79 euros.

El municipi que amb menys salari retribueix els agents de policia és Parets del Vallés, amb 22.095 i el que més retribueix és Sabadell 37.789 euros/any.

Les gràfiques i taules següents recullen aquesta informació.

Dades cercle de comparació DIBA 2016

I TAULA COMPARATIVA CIUTATS/POBLACIÓ/SALARIS POLICIES

Ciutats	Població	Salari amb complements
Sant Pere de Ribes	30.142	30.163,0
Granollers	60.695	30.303,0
Hospitalet de Llobregat (L')	257.349	30.340,0
Prat de Llobregat (El)	63.897	30.565,0
Argentona	12.133	30.586,0
Malgrat de Mar	18.345	30.700,0
Sant Sadurní d'Anoia	12.749	30.780,1
Gavà	46.538	31.171,0
Vilanova i la Geltrú	66.077	31.279,0
Sitges	28.527	31.883,0
Sant Quirze del Vallès	19.867	31.905,0
Santa Coloma de Cervelló	8.082	32.396,0
Sant Boi de Llobregat	82.142	32.775,0
Mataró	126.127	33.175,0
Terrassa	216.428	33.869,0
Canet de Mar	14.423	34.467,0
Montornès del Vallès	16.240	34.650,0
Mollet del Vallès	51.128	34.892,0
Pineda de Mar	26.349	37.222,0
Sabadell	209.931	37.789,0

En quant a condicions laborals, torns, horaris de torns, mobilitat, càrrega de feina per unitat de treball, no es disposen de dades suficients.

Si es disposa de dades sobre jornada laboral, que es presenta en la següent taula sobre 53 municipis, amb jornades anuals que van des de 1.496 hores de Sant Andreu de la Barca, que té 35 efectius policials fins 1.800 hores de El Masnou que consta de 39 efectius policials.

La desviació Standard (mesura la dispersió) és d'un 3,8% respecte a la mitja que es situen en 1.656,2, per sobre de la jornada establerta per la Resolució de 28 de desembre de 2012, de la Secretaria de Estado de Administraciones Públicas, 18 municipis estan per sota de la resolució.

II CIUTATS/POBLACIÓ/EFFECTIUS POLICIALS/HORES DE CONVENI

Municipis 2016	Població any 2017	Efectius Policials	hores conveni
Sant Andreu de la Barca	27.303	35	1496
Sabadell	209.931	223	1505
Polinyà	8.383	18	1568
Santa Perpètua de Mogoda	25.574	41	1568
Castellar del Vallès	23.776	32	1571
Montornès del Vallès	16.240	28	1575
Pineda de Mar	26.349	52	1586
Terrassa	216.428	220	1591
Parets del Vallès	18.970	25	1592
Canet de Mar	14.423	26	1598
Sant Feliu de Llobregat	44.198	56	1600
Cardedeu	18.210	32	1614
Canovelles	16.145	32	1620
Santa Maria de Palautordera	9.286	18	1620
Sant Sadurní d'Anoia	12.749	19	1625
Sant Just Desvern	17.201	35	1632
Mataró	126.127	173	1632
Santa Coloma de Gramenet	117.597	112	1636
Cabrera de Mar	4.594	16	1642

S'han creuat dades de població, plantilla, salari amb la jornada anual totes donaven R^2 sense significació estadística. La situació es pot deure a activitat sindical alta.

El salari, no provoca un increment de felicitat i benestar, sobre els nivells salarials i benestar i felicitat, des de Richard Easterlin⁴⁹ -1974- fins a Richard Layard⁵⁰, han estudiat aquesta variable econòmica finalista.

⁴⁹ La **paradoja de Easterlin** es un concepto empleado en la [economía de la felicidad](#), que pone en cuestión la teoría tradicional económica que afirma que cuanto mayor sea el nivel de ingresos de un individuo, mayor será su nivel de felicidad

⁵⁰ Richard Layard, "Felicitat, lliçons d'uan nova ciència" Ed. Base 2006

Per Layard, economista anglès, entén la felicitat com “sentir-se bé, gaudir de la vida i desitjar que aquest sentiment es mantingui”, sobre aquesta base analitza la relació entre rendes i felicitat (ampliada a efectes positius en la salut i autoestima personal), “ la felicitat no ha augmentat d’ençà 1959”, sosté a través de sèries estadístiques de renda i enquestes als ciutadans que valoren el seu nivell de felicitat o de satisfacció amb la vida, les xifres de felicitat no han canviat en els últims 50 anys.

Seguint a Layard, el resultat de les sèries estudiades en països “rics”, confirma que per damunt dels 20.000 dòlars per càpita, una renda mitjana superior no garanteix una major felicitat. Paradoxalment, “quan les persones es fan més riques en comparació amb altres persones son més felices. Però quan les societats senceres es fan més riques, no es tornen mes felices, almenys a Occident”. Quan s’és pobre la felicitat extra proporcionada pels ingressos extra és mes gran i minva de manera constant quan s’és més ric.

10.- PROPOSTES:

1.- CONVERTIR LA PROXIMITAT EN UN VALOR SUSTENTABLE (MANTENIR-SE EN EL FUTUR) COM A PUNT DE PARTIDA DE L'ELABORACIÓ DE LES POLÍTIQUES DE SEGURETAT.

2.- ESTUDIAR I DEFINIR MILLORS INDICADORS, D'IMPACTE PER A LA PRESSA DE DECISIONS I PER ADIRIGIR L'ACIONS POLICIALS, SI ES CANVIEN ELS INDICADORS CANVIEN ACTITUTS I APTITUTS AMB IMPACTE EN LA SUBCULTURA POLICIAL.

3.- INCOPORAR LA SEGURETAT COM UNA VARIABLE EN ELS PROJECTES/PROPOSTES DE GOVERN PER AUGMENTAR EL BENESTAR ELS CIUTADNAS COM A FINALITAT, EN LINIA AMB :STIGLITZ/AMARTYA/FITOUSSI

4.- CONVERTIR A LES VÍCTIMES EN EIX CENTRAL DE LES ACIONS/PROGRAMES AMB LA FINALITAT DE LA SEVA RECUPERACIÓ TANT EMOCIONAL COM DE SEGURETAT PERSONAL. ELS AGENTS ESTAN MÉS PREPARATS PER ACTUAR SOBRE L'AUTOR DEL DELICTE, ELS MATEIX AGENT QUE FA AIXÒ ÉS EL MATEIX QUE ATEN LA VÍCTIMA SENSE MOLTES VEGADES TENIR LA FORMACIÓ, NI ELS INDICADORS NI LA BASE D'EMPATIA COGNOSCITIVA. CALEN EQUIPS MULTIDISCIPLINARS.

5.- AUGMENTAR ELS RATIOS DE FEMINITZACIÓ.

6.- RECLUTA UNICA PER L'INGRÉS ALS COSSOS DE POLICIA PER TRAMS DE POBLACIÓ (P. EX: CIUTATS AMB MÉS DE 100.000 O 200000 HABITANTS I AIXÍ ANAR BAIXANT FINS ELS DE 10.000) AUXPO PERMETRIA QUE ELS AGENTS POGUESSINTENIR MENSY DISTÀNCIA ENTRE TREBALL/RESIDÈNCIA I UNA MAJOR SENSIBILITAT SOBRE LES CIUTATS I EL VEINATGE,

7.- ESTIMULAR LA MOBILITAT HORITZONTAL TANT D'AGENTS COM DE COMANDAMENTS PER TRAMS DE POBLACIÓ

8.- RÈGIM ESTATUTARI COMÚ

-SALARIS (ESCALES SALARIALS)

-DRETS

-HORARIS I TORNS

-ACCESOS (MOBILITAT UNITATS DEL COS)

- CONCRETAR ORGANITZACIONS INTERNES HOMOGÈNIES, COMPARABLES I STANDARRITZADES (PERMETRÀ LA MOBILITAT ENTRE COSSOS)

-SEGONA ACTIVITAT

-CONVENIS UNICS PER TRAMS

- NEGOCIACIÓ SINDICAL UNICA PER A CATALUNYA

9.- REGIM DISCIPLINARI (GESTIÓ I INVESTIGACIÓ CENTRALITZADA)

10.- REGLAMENTS DE RECONeixEMENTS COMUNS

11.- ESPAIS DE DSENVOLUPAMENT A TRAVÉS DE CONVENIS (POLICIA JUDICIAL – INVESTIGACIÓ DE DELICTES MENORS).

12.- AMPLIACIÓ D'ACCÉS BASES DE DADES COMUNS (EXPLOTACIÓ SIP), MATEIX NIVELL INFORMACIÓ PER TOTES LES ORGANITZACIONS

13.- L'OBJECTIUS FINAL ES INICIAR UN PROCÉS PER PASSAR DE LA COMPLEMENTARITAT ENTRE COSSOS DE POLICIA A L'INTEGRACIÓ I ESTABLIR NOU MODEL DEL SISTEMA D'AUTORITATS EN SEGURETAT PÚBLICA (LOCAL/PAIS)

13. ANNEXES: LLISTAT DE PAÏSOS I RÀTIOS POLICIALS:

Núm. ordre	Region	Sub-region	Country/territory		Rate per 100,000 population 2008	any dades
1	Africa	EasternAfrica	Kenya		116,2	
2			Mauritius		921,6	
3			Uganda		120,0	
4			Zimbabwe	*	186,8	2004
5		NorthernAfrica	Morocco		153,1	
6		Southern Africa	Lesotho		184,6	
7			Swaziland	*	263,4	2004
8		Western Africa	Coted'Ivoire		76,6	
9			Guinea		57,1	
10			Sierra Leone		174,6	
11	Americas	NorthAmerica	Bermuda	*	691,2	2004
12			Canada		196,3	
13			United States of America		227,3	
14		Caribbean	Dominican Republic	**	303,5	2006
15		Central America	Belize	**	377,2	2006
16			Costa Rica	**	275,3	2006
17			El Salvador	**	275,2	2006
18			Mexico		29,4	
19			Nicaragua	**	303,5	2006
20		SouthAmerica	Argentina	***	195,1	2007
21			Chile		29,8	
22			Ecuador	**	292,6	2006
23			Paraguay	**	331,5	2006
24			Peru	*	323,0	2004
25	Asia	Central Asia	Kazakhstan		448,0	
26		EasternAsia	Hong Kong Special Administrative Region of China	**	445,5	2006
27			Japan		201,2	
28			Mongolia	*	277,3	2004
29			Republic of Korea		202,1	
30		South-EasternAsia	Brunei Darussalam	**	1086,5	2006
31			Philippines		135,8	
32			Singapore	**	396,4	2006
33			Thailand	**	321,0	2006
34		Southern Asia	India	*	122,5	2004
35			Maldives		113,1	
36			Nepal	**	202,0	2006
37			Sri Lanka	*	330,5	2004

Número d ordre	Region	Sub-region	Country/territ ory		Rate per 100,000 population 2008	any dades
38		Western Asia	Azerbaijan	**	137,0	2006
39			Bahrain	*	1866,7	2004
40			Cyprus		621,5	
41			Israel	**	408,5	2006
42			Jordan	**	115,9	2006
43			Lebanon	**	574,2	2006
44			Qatar	*	435,5	2004
45			SyrianArabRep ublic	*	10,2	2004
46			Turkey		462,4	
47	Europe	Eastern Europe	Belarus	*	325,5	2004
48			Bulgaria		445,2	
49			CzechRepublic		408,1	
50			Hungary		95,6	
51			Poland		264,1	
52			Republic of Moldova		242,5	
53			Romania		235,7	
54			Slovakia		372,5	
55			Ukraine		373,1	
56		Northern Europe	Denmark		194,4	
57			Estonia		239,9	
58			Finland		154,4	
59			Iceland		259,6	
60			Ireland	**	303,3	2006
61			Latvia		396,6	
62			Lithuania		331,8	
63			Norway		157,5	
64			Sweden		206,4	
65			United Kingdom (EnglandandW ales)	**	263,4	2006
66			United Kingdom (Scotland)	**	317,2	2006
67			United Kingdom (NorthernIrelan d)		493,9	
68		Southern Europe	Albania		304,7	
69			BosniaandHerz egovina		156,0	
70			Croatia		448,2	
71			Greece		355,9	
72			Italy		377,6	
73			Malta		462,4	
74			Montenegro		792,5	

75			Portugal		462,5	
76			Serbia		326,2	
77			Slovenia		386,0	
78			Spain		370,9	
Número d ordre	Region	Sub-region	Country/territory		Rate per 100,000 population 2008	any dades
79			The former Yugoslav Republic of Macedonia	**	480,0	2006
80		Western Europe	Austria	**	328,6	2006
81			Belgium		359,5	
82			Germany		301,0	
83			Liechtenstein		233,0	
84			Luxembourg		323,6	
85			Monaco	**	1589,2	2006
86			Netherlands	**	215,5	2006
87			Switzerland		216,5	
88	Oceania	Australiaand New Zealand	Australia		248,6	
89			New Zealand		215,0	

<https://data.unodc.org/#state:2>

!!!! qualsevol comparació internacional es deu realitzar amb prudència, degut a les diferents definicions i arranjaments organitzatius que existeixen en els sistemes nacionals de justícia penal.

Espanya, no comptabilitza les forces locals i autonòmiques, la ràtio si es comptabilitzés de en dat 2012, serien 491 i en 2012 la taxa és de 534 (últimes dades)

- * Dades 2004
- ** Dades 2006
- ** Dades 2007

13.2. LLISTAT DE PAÏSOS AMB INDEX DE GINI, POLICIES I HOMICIDIS

ordre	països	Gini 2014 or latest (ultim)	Polícies 100000 hab	Homicides 2014	ordre	països	Gini 2014 or latest (ultim)	Polícies 100000 hab	Homicides 2014
1	Australia	0,337	263,51	1,0	19	Korea	0,302	207,72	1,1
2	Austria	0,280	327,19	0,4	20	Latvia	0,352	444,46	6,6
3	Belgium	0,268	340,17	1,0	21	Luxembourg	0,281	320,35	0,6
4	Canada	0,322	191,37	1,4	22	Mexico	0,459	300,96	17,9
5	Chile	0,465	283,36	4,5	23	Netherlands	0,283	298,43	0,6
6	CzechRepublic	0,262	377,19	0,8	24	New Zealand	0,333	196,7	1,3
7	Denmark	0,254	185,8	0,7	25	Norway	0,252	167,11	0,6
8	Estonia	0,361	298,35	3,1	26	Poland	0,300	256,12	0,8
9	Finland	0,257	139,75	1,4	27	Portugal	0,342	452,68	1,0
10	France	0,294	332,47	0,6	28	SlovakRepublic	0,269	412,83	0,8
11	Germany	0,292	304,19	0,4	29	Slovenia	0,255	330,2	0,6
12	Greece	0,343	473,65	1,0	30	Spain ⁵¹	0,346	534,0	0,6
13	Hungary	0,288	87,41	1,2	31	Sweden	0,281	203,52	1,0
14	Iceland	0,244	196,1	0,9	32	Switzerland	0,295	218,71	0,5
15	Ireland	0,309	273,77	0,6	33	Turkey	0,393	504,92	1,7
16	Israel	0,365	358,68	1,7	34	United Kingdom	0,358	229	0,2
17	Italy	0,325	457,11	0,8	35	United States	0,394	197,59	4,9
18	Japan	0,330	202,69	0,3	36	OECD average promig	0,318	282,9311111	3,6

⁵¹ https://www.geografiainfinita.com/2014/10/por-que-la-europa-mas-policial-esta-al-sur-del-continente/#Espana_534_policias_por_cada_100000_habitantes

Country Name	2014	2014 or latest Gini (ultim)	%0 de PIB en educació 2014	Policies 100000 hab dades NNUU
Islandia *	7,810	0,244	0,7810	0,1961
Suecia	7,681	0,281	0,7681	0,20352
Noruega	7,681	0,252	0,7681	0,16711
Dinamarca	7,635	0,254	0,7635	0,1858
Finlandia	7,152	0,257	0,7152	0,13975
Bélgica	6,597	0,268	0,6597	0,34017
Nueva Zelandia	6,355	0,333	0,6355	0,1967
Israel	5,739	0,365	0,5739	0,35868
Reino Unido	5,693	0,394	0,5693	0,19759
Países Bajos	5,529	0,283	0,5529	0,29843
Francia	5,518	0,294	0,5518	0,33247
Estonia	5,479	0,361	0,5479	0,29835
Austria	5,449	0,280	0,5449	0,32719
México	5,326	0,459	0,5326	0,30096
Eslovenia	5,294	0,255	0,5294	0,3302
Canadá *	5,280	0,322	0,5280	0,19137
Letonia	5,269	0,352	0,5269	0,44446
Australia	5,193	0,337	0,5193	0,26351
Portugal	5,123	0,342	0,5123	0,45268
Corea, República de	5,057	0,302	0,5057	0,20772
Suiza	5,051	0,295	0,5051	0,21871
Estados Unidos	4,989	0,358	0,4989	0,229
Alemania	4,931	0,292	0,4931	0,30419
Polonia	4,912	0,300	0,4912	0,25612
Irlanda	4,888	0,309	0,4888	0,27377
Chile	4,723	0,465	0,4723	0,28336
Hungría	4,632	0,288	0,4632	0,08741
Turquía	4,371	0,393	0,4371	0,50492
España	4,280	0,346	0,4280	0,524
República Eslovaca	4,231	0,269	0,4231	0,41283
Italia	4,075	0,325	0,4075	0,45711
República Checa	3,995	0,262	0,3995	0,37719
Luxemburgo	3,994	0,281	0,3994	0,32035
Grecia*	3,970	0,343	0,3970	0,47365
Japón	3,591	0,330	0,3591	0,20269
mitja OCDE	5,357	0,318	0,5357	0,291493143

